

LARS NØRGAARD
OLE L. SMITH

A BYZANTINE ILIAD

NØRGAARD/SMITH A BYZANTINE ILIAD

OPUSCULA GRAECOLATINA 5

THE MANUSCRIPT PARIS. B.N. SUPPL. GR. 926 CONTAINS A BYZANTINE ROMANCE IN THE VERNACULAR ON THE STORY OF PARIS AND HELEN. THIS TEXT WHICH HAS NOT BEEN EDITED BEFORE, IS AN IMPORTANT WITNESS OF THE BYZANTINE TRANSFORMATION OF THE TROJAN MYTH SO FAR ONLY KNOWN FROM THE CLASSICAL VERSIONS IN HERPONTIACUS AND CONSTANTIUS MARCASSES. THIS VERSION CONTAINS MANY NEW FEATURES OF VARIOUS ORIGINS AND PRESENTS IMPORTANT LINGUISTIC AND LITERARY PROBLEMS.

A B Y Z A N T I N E I L I A D

Cover illustrations.

Attic red-figure cup by the Briseis Painter, showing Briseis being led away from Achilles (British Museum E 76).

Attic red-figure hydria by the Eucharides Painter, showing the slaying of Hector by Achilles (Vatican Museum H 545).

A BYZANTINE ILIAD
The Text of *Par. Suppl. Gr. 926*

Edited with Critical Apparatus
Introduction and Indexes

by

Lars Nørgaard and Ole L. Smith

Museum Tusculanum
Copenhagen 1975

OPUSCULA GRAECOLATINA

(*Supplementa Musei Tusculani*)

Edenda curavit Ivan Boserup

Vol. 5

CONTENTS

Introduction	7
Abbreviations	19
Text	21
Indexes	63

INTRODUCTION

THE TEXT

Not undeservedly the Hellenistic and Byzantine successors of the Homeric Iliad have never enjoyed any high reputation on account of their literary merits. This may be illustrated by the unanimous condemning verdicts on Hermoniacus by the editor Legrand and the literary critics K. Krumbacher and H.G. Beck¹⁾, but most impressively, however, by adducing the fact that the Greek translation of Benoît de Sainte-Maure's *Roman de Troie* has not been edited in its full extent till the present time - more than 100 years after the fragment published by Maurophrydes, and the admission of the otherwise indefatigable Wagner that he could not finish the transcription of the Τρωάδα as he found it in the famous *Codex Vindobonensis Theol. Gr. 244*²⁾.

It will soon be evident to any reader of the πόλεμος τῆς Τρωάδος of *Par. Suppl. Gr. 926* that the publication of this poem will not in any way contribute to heighten the estimation of the Byzantine inheritors of Homer, but beside the obvious need for an edition in view of the linguistic testimony it may bear to the period in question, this kind of poetry demands our attention because though not containing much intrinsic literary value of its own, it represents a stage in - and thus may elucidate - the evolution of themes which at that time enjoyed a widely propagated popularity. Compared to the interest exhibited in the field of the western medieval Iliadic tradition very little has been done concerning the same subject in the literature of the Greek Middle Ages. This is a fact which should make the study of the present poem more

1) K. Krumbacher, *Gesch. der byz. Litt.* 846; for Beck and Legrand cf. H.G. Beck, *Gesch. der byz. Volkslitt.* 169.

2) D.I. Maurophrydes, *Eclogae Mneticon* 183 ff. (Athens 1866)
W. Wagner, *Carmina Graeca Medii Aevi XIII* (Leipzig 1874)
An edition has been announced by E. Jeffreys, cf. *Resumé des Communications du XIVe Congrès International des Études Byzantines* 179 f. (Bucarest 1971).

attractive, since we seem to deal with a work of exclusively Eastern origin. The following view on the sources of our poem, expressed by Ch. Astruc in his description of the MS, is commonly accepted³⁾: 'Cette narration métrique...est indépendante tant de l'Illiade de Constantin Hermoniacos que de la version grecque du Roman de Troie de Benoît de Sainte-Maure.... Elle n'a, a fortiori, rien de commun avec Darès, modèle de Benoît. Par rapport à Dictys, les divergences sont plus importantes que les coïncidences, ce qui exclut la possibilité d'emprunts directs. L'influence de sources occidentales n'apparaît pas, et l'ignorant auteur doit n'avoir utilisé, en les déformant largement, que des modèles grecs'. This independence, on the one side of Western models, on the other of the main stream of the Homeric tradition in the East, gives our poem a unique position and poses difficult questions concerning origin and exploitation of its themes. To these problems what follows is meant to serve as preliminary remarks⁴⁾.

The poem can be divided into three main sections, the first of which (1-779) relates the events before the Trojan war, the second (780-1138) the war itself, and the third (1139 ff.), as an epilogue in the traditional Byzantine manner, expressing the theme $\sigma\kappa\upsilon\lambda\acute{o}\varsigma$ $\tau\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$ in the variation of the transitoriness of Achilles, described however with an imaginary vividness, perhaps reflecting representations of the same motive in pictorial art, as e.g. the philosopher mourning at the corpse of Alexander in the catholicon of Barlaam at the Meteora.

By far the most significant of these is the first part, which might be titled *Song of Paris*. Like the Byzantine Achilleid this is essentially an exploitation of a Homeric hero in the framework of the Byzantine romance. But unlike the Byzantine Achilles the Paris of our $\pi\acute{\alpha}\lambda\epsilon\mu\sigma$ is always recognisable as an elaboration of the classical figure. This in itself is significant: The use of Achilles in a medieval romance

3) *Bibliothèque Nationale, Département des manuscrits. Catalogue des manuscrits grecs. Troisième partie: Le supplément grec Tome III Nos 901-1371* par Charles Astruc & Marie-Louise Concasty, Paris, Bibliothèque Nationale 1960, 26-27.

Cf. also Beck, *op.cit.* 139 and L. Polites, *Hellenika* 22, 1969, 229.
4) For the basis of these considerations cf. our view of the text stated on p.9.

demanded the total transformation of the hero, but in the case of Paris the classical tradition already contained so many elements that almost seemed to call for his appearance in the romance⁵⁾.

Apart from the romance-setting (description of the court (4 ff.), a poor ecphrasis (50 ff.) on the palace of Priam) the poem starts by introducing themes well-known from the Trojan cyclus: The dream of Priam (24 ff.), the interpretation of the $\mu\acute{\upsilon}\nu\alpha\iota$ and the demand for the killing of the new-born child (74 ff.). Neither do the two attempts to save the child, the last by placing him in a tower (101 ff.) - a stock ornament like the description of it - need detain us. Only when the king and the queen realize that only one possibility remains open, we find a significant motive, whose provenance must be sought in another place: The method of exposition of the child described in 115 ff. is a clear reminiscence of the Moses episode in *Exodus* ch.2⁶⁾. As it will soon appear, we think, that several elements co-operated towards the fact, that the pattern of the Moses legend presented itself to be applied on Paris by our author. The box with the child is washed ashore near Tarsos, opposite the island of Mitylene (124 ff.)⁷⁾, and found by a man named Selinios⁸⁾. On account of typological likeness a second *exemplum* at this point intermingled, that of the exposition and childhood of Cyrus,

5) Cf. the demonstration of Paris as 'der Märchenprinz' in the RE XVIII 3-4 col. 1486 ff., and the fact that the Homeric formulation of an Achilles, a Patroclus or a Hector has been augmented very little in later mythical poetry.

6) Cf. LXX *Exodus* 2-3 $\epsilon\lambda\alpha\beta\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ η $\mu\acute{\eta}\tau\eta\rho$ $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ $\theta\epsilon\beta\lambda\upsilon\nu$ $\kappa\alpha\tau$ $\kappa\alpha\tau\epsilon\chi\epsilon\lambda\upsilon\sigma\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\eta\nu$ $\alpha\phi\alpha\lambda\alpha\tau\omicron\nu\tau\iota\sigma\sigma\eta$ $\kappa\alpha\tau$ $\epsilon\nu\epsilon\beta\alpha\lambda\epsilon\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta\nu$ ~ 115-6 of our poem.

The fate of Arcestratusa, wife of Apollonius from Tyrus, travelling to Antiochia may be adduced as a parallel, but is evidently too different from our version to have served as a model, cf. especially 388 ff. Wagner.

7) The reading Mitylene must be correct in v.126, both names belong to the very vague geographical universe of the Byzantine romance, cf. Apollonius from Tyrus 626 and 418 Wagner.

8) Is this curious name arbitrarily chosen? And is it a coincidence, that Selinios' great predecessors in classical literature, Mithridates, the finder of Cyrus, and Faustulus have by their names been connected with a god?

ultimately to be traced back to the story as told by Herodotus I, 108ff.⁹⁾, but in the present arrangement the primary source may be the Ἰσθμικός λόγος by Constantine Manasses¹⁰⁾. These three themes, the classical Greek Paris, the Biblical Moses and the Persian Cyrus showed many likenesses, and were by our author - not without a certain skill - accordingly blended into the narrative of the Byzantine Paris. Beside the ex-position, the story of Moses may have offered two other elements: First the etymology of Paris, which though a common Byzantine phenomenon and part of the classical Paris-legend here presents itself as almost identical to that of Moses (169 - *Exod.* 2, 10). Secondly, like Paris, Moses acted as a *judge*, taking the law in his own hand by killing the Egyptian (*Exod.* 2, 11 ff.). This *κρίτης*-motive does obviously not however, depend so much on Moses as on the Cyrus legend, of which the story of the boys' election of a king, the circumstances of the punishment and the address to the king formed an integral part (Manasses 757 ff. Bonn).

Relating the judgement (239 ff.), the recognition (299 ff.), Paris' second stay in Troy (322 ff.), his escape and shipwreck (408 ff.), which are the main episodes in the following action, our author has apparently not in every case succeeded in adjusting to his tale what seems to be material of a topical character. Thus in the scene where Priam has summoned Selinios (244 ff.), the latter for a few verses takes the part of the main character and is addressed by the king in a way not very appropriate to this story, but in a way which reminds of an intercourse of mutual reverence between a king and his obstinate vassal like the meeting on the Euphratean border between king Basileios and Digenes Akrites (Grottaferrata version book IV).

The same may be said to be the case with the attempt of the queen to

9) Cf. W. Aly, *Volkendärchen, Sage und Novelle bei Herodot und seine Zeitgenossen* 48. The other names of the herdsman finding Paris (ΣΑΡ 325b Erbse 'Αρχαῖος (corrupt?); Apollod. 3, 12, 5 'Αγέλαος) are so different from our Selinios that the latter appear as an innovation. The story is in fact exactly the same, cf. Manasses (Bonn.ed) 724 ff. and especially 757 ff. for a condensed version of our poem's v. 189 ff.; Manasses' treatment of the Paris-legend is traditional.

bribe the archonts (343 ff.), the function and result of which do not emerge clearly from our text.

Paris' stay with the monks on the island (426 ff.)¹¹⁾, where Helen appears to live, marks a break in the Paris-action, and after an address to the reader (453 ff.), we are introduced to the second main character Helen, and the circumstances of her wedding to Menelaus (463-578). The most important variation in this episode is that Menelaus is presented as a poor man, no doubt to foreshadow in a more plausible way the arrival of a potential rival (cf. Menelaus' speech 522 ff.) and to explain the need of an oath.

Likewise the introduction of Paris to the court of Menelaus (613 ff.) and the description of the love-affair with Helen and the lovers' escape (661 ff.) in some places convey the impression that though these parts organically fit into the structure of the poem, they also carry the effect of something superimposed. This is most significant in the scene, where Helen plays the lyre and Paris after correcting her plays himself (654 ff.). The function of this is clearly to provoke Helen's feelings to such a degree, that action is inevitable (cf. 682 ἡ κόρη ἀρχὴν ἐποιήσεν), but in the present treatment this scene appears so unadapted as to suggest an almost mechanical borrowing from another poem presenting the same theme, e.g. the story of Apollonius from Tyrus, where the fault of the princess and the following playing of Apollonius create the same result (188 ff. Wagner).

In spite of these somewhat rude adaptations the first part of the poem may be said to be fairly well structured: The fate of Paris predicted by the prophecy, which starts and ends the section, is the all-pervading theme, through repetitions never totally absent, and in the last scene carried to a dramatic climax by the tragic dilemma of Paris and Helen: The choice either to be killed by Menelaus or by the inhabitants of Troy (735 ff.). The end of the chapter brings the solution that the prophecy has become obsolete - this is part of the classical legend and

11) This is naturally a romantic addition, cf. Imberios and Margarona 571 ff. Kriaras.

must be the meaning of v. 775 ὁ χρὸνος βοηθεῖ τα.

Another two repetitions contribute to make the first part a coherent narrative: In the first place the double shipwreck of Paris, and secondly and more important: The tragic role of the hero as self-appointed judge in the three main episodes acting as a catalyst of action. This is obviously the case at Tarsos and during his second imprisonment in the tower, but it may also – as indicated above – be said to be the case when Paris is 'judging' the fault in Helen's play.

The second part of the poem (780 ff.) has a fundamentally different character. By short passages in rapid succession the author unrolls a series of themes, all well-known from the classical myths, though sometimes in a disguise easily seen through: The catalogue of ships (786 ff.), Achilles' withdrawal from battle because of his love for Briseis/Chryseis (800 ff.), the plague and the redelivery (820 ff.), from 836 onwards an original transposition of the classical episode of Achilles' stay at Scyros at the court of King Lycomedes (cf. the γυναικεῖα ποῦρα and the detection by a sword 836 ff. and 850 ff.), next the fight between Menelaus and Paris (897 ff.) interrupted – as in the Homeric Iliad – by a very chivalrous teichoscopia (908 ff.), the killing of Hector (955 ff.) the killing of Achilles by the ambush of Paris and Deiphobus (965 ff.), the building of the horse and the capture of Troy (987 ff.), Pyrrhus' slaughtering of Priam and his family (1030 ff.), the funeral of Achilles (1080 ff.), and lastly the sacrifice of Priam and his daughters on the tomb of the hero, this time told more extensively.

Comparing this breathtaking list of an almost annalistic character with the first part of the poem two things seem remarkable: Paris and his fate, which was the dominating theme in part One has totally disappeared – he is now just a hero among others – and so has the free romantic elaboration of classical and other sources.

The above remarks should not be taken as an attempt to demonstrate that the second part is not an original part of the poem (i.e. that the poem as we have it is not the work of one poet) – the Paris-poem could not possibly end with Paris' and Helen's arrival at Troy – but merely

to suggest that our author handled his material in two ways: In the first part, which in its classical origins contained elements easily adapted to the romance-genre, the author displayed a certain originality blending various themes of classical provenance with topics of romance into a coherent whole. In the second, which did not contain these possibilities, he followed more traditional ways.

An effect of this hypothesis is that the character of the sources of our poem must appear most clearly in the last part. To this problem we possess some indications, which finally require to be considered:

As has been demonstrated our poem at various points show an affinity to the romance. This holds good both with regard to greater themes as to formulaic verses¹²⁾. But in three passages in part Two identity of material extends beyond what has been called 'des mêmes matériaux linguistiques', which do not allow any conclusion of dependence¹³⁾. The most conspicuous of these is the catalogue of ships 780-86, which show a clear relation to 1760-66 of the extended version of the Byzantine Achilleid transmitted by the Naples MS¹⁴⁾. In that place the verses are obviously interpolated, as Hesselung has argued, and the conclusion seems to be with regard to our poem, that both the πόλεμος and the spurious end of the Naples Achilleid go back to a common source not yet discovered¹⁵⁾. Another clue is the demonstration by Hesselung, that the interpolated verses of the Achilleid in several places, among these the catalogue of ships, reproduce verses from Constantine Manasses¹⁶⁾.

- 12) Besides what has been mentioned, the education of Paris 165 ff. – Achilleid 83 ff. Formulaic verses are legion e.g. Florios and Platziaflora (Wagner) 974 – our poem 295; Florios 1535 – our poem 275 etc. Cf. generally M. and E. Jeffreys, Byzantion XL, 1971, 122 ff.
13) Wartenberg apud Hesselung, Achill. 14.
14) Neap. Cod. Gr. III B. 27 (251). Cf. Ch. Astruc, *op.cit.* for the other passages.
15) Hesselung *op.cit.* 16, besides Astruc, *op.cit.* and Beck, *op.cit.* 139.
16) Hesselung, *op.cit.* 141; Manasses (Bonn-ed.) 1231 – Achilleid 1766 – our poem 787.

This may be combined with the above suggestion that the author of our poem also in the first part used and elaborated material from Manasses, a fact which thus indicates a subject that may prove rewarding to the investigation of this poem: The tradition of the Byzantine chroniclers.

THE MANUSCRIPT

The πολεμος τῆς Τρωάδος has been transmitted in the *codex unicus* Paris, Bibliothèque Nationale Suppl.gr.926. A full codicological description can be found in *Bibliothèque Nationale, Département des manuscrits. Catalogue des manuscrits grecs. Troisième partie: Le supplément grec Tome III N°s 901-1371* par Charles Astruc & Marie-Louise Concasty, Paris, Bibliothèque Nationale 1960, 26-27.

From this description by M.Astruc we give the following summary:

Par.Suppl.gr. 926 is a paper MS of the 16th century, measuring 213 x 152 mm and written with 23 lines to a page. The date of the MS can be inferred from the watermarks which belong to the type *chapeau* with *contremarque* V, cf. Briquet nos.3452-3516.

M.Astruc further informs us that this MS together with *Par.Suppl.gr.* 1043, once made up a single volume in the Saibante collection (cf. *Catalogue des manuscrits provenant des Collections Saibante et Gianfilippi*, Paris 1842, n° 352).

THE EDITION

Since our poem is only carried by the *MS Par.Suppl.gr.* 926, and since in spite of obvious solecisms and lacunae we do not presume that the text as reproduced by the MS deviates essentially and by any complicated transmission (that might explain its shortcomings) from the intention of its author, we have tried to present a text as close to the MS as possible. This has not always been practicable; the orthography of the MS is extremely erratic, and the scribe commits almost every imaginable kind of error. It goes without saying that as a rule we have removed errors due to iotacism without mentioning the MS readings in the apparatus. Where there is reasonable doubt as to the preferable spelling, we have kept the reading of the MS. Since there does not exist any generally accepted convention of the use of diacritical signs in vulgar Byzantine texts, we have followed the principles used in classical texts with an exception as to accent: In cases where the accent of the verse (the ictus) deviates from the classical accent, but corresponds to that of Modern Greek, we have generally kept the latter.

Concerning the *nu ephelekustikon* we follow the MS except where misapprehension may arise. To leave no ambiguity as to the reading of the MS, the deletion or addition of a *nu ephelekustikon* is stated in the apparatus except that we have normalized where the MS fluctuates between τόν/τό (masc./neut.acc.sg.).

As a rule we have endeavoured to follow the MS whenever the forms given could be defended on linguistic grounds; but we have not found it necessary to overload the apparatus with the numerous cases of double consonant for single and vice versa, substitution o/ω and the like.

In apostrophizing we have followed the principle used by other editors of vulgar texts (e.g. Krawczynski, ed. *Poulologos*, Berlin 1960, 24) that the verbal forms should not be affected; thus we generally write ν' ἀφηνῆσθω etc. instead of νὰ ἀφηνῆσθω.

The statement of W.Wagner in the Prolegomena to his edition of Apollonius from Tyrus (*Texts*, p.XVII) holds good with regard to our poem, too:

conjectures and emendations in this kind of poetry are of a bolder nature than would be permitted in compositions less corrupt.

Our corrections may be said to fall into two categories: When the text for linguistic reasons does not make sense, we have ventured a conjecture (as e.g. v. 597); secondly we have emended the verses where the metre is obviously wrong, that is, verses with a deficit of syllables, (e.g. v. 752), since we naturally do not dare to censure the licenses which seemed allowed in Byzantine vulgar poetry, whose political verse often contains more than fifteen syllables.

Where we have inserted supplements of our own to mend the metre we have indicated the additions in the apparatus; the deletions have not been marked in the text, but the deleted words and lines have been placed in the apparatus. Since our text has not been treated before except for a few words in Hesselting's ed. of the *Achilleid*, the critical work on the text accounted for in our apparatus is our own and consequently we have not found it necessary to give the authors' names with every emendation or supplement; the few emendations proposed by Hesselting, *op. cit.* have of course been marked with his name.

As the last point a word should be said about the summaries written in red ink. Some of these summaries are in prose and some are in verse. This type of summary is found in other Byzantine verse romances, e.g. *Kallimachos* and *Chrysorrhoe* (cf. Pichard p. XXXIII); it is not clear whether such summaries go back to the original or whether they are later additions. We have printed them in different typography where they are found in the MS. Some of them do seem to be original parts of the poem, cf. the apparatus on 238-39 and 274-75; there must have been a good deal more in the exemplar of our MS since room has been left for them by the scribe on ff. 9vff. Obviously he did not finish his manuscript; in many cases the initials of the sections (which were to be written in red ink) have not been entered. We have supplied these initials where missing and have also noted in the apparatus the extent of the blank space left for the summaries. On f. 15r the page has been left blank except for two lines; it is not easy to see what may have induced the scribe to leave so much room;

it is out of the question that a summary could have taken up so much room (the longest summary extant is of 4 lines). Nothing seems to be missing; the description of Helen's beauty could hardly have been that longwinded.

THE INDEXES

In the first Index we have registered words and forms not found in Liddell-Scott-Jones, *A Greek-English Lexicon*, Oxford 1940.

We wish to thank the Bibliothèque Nationale, Paris, for permission to publish the text of *Par. Suppl. gr. 926*. Our thanks are also due to Charles Astruc for his help in matters relating to the MS. For their help at various stages of our work we would like to express our sincere gratitude to Sten Ebbesen (Copenhagen), Stamatis Giannoulos (Copenhagen), and Bjarne Schartau (Odense).

University of Aarhus
January, 1975

Lars Nørgaard
Ole L. Smith

ABBREVIATIONS

P = *Parisiensis, Suppl. graec. 926.*

Andr. *Etym. Lex.* = Ν.Π. 'Ανδρούτης, 'Ετυμολογικὸν Λεξικὸν τῆς κοινῆς Νεοελληνικῆς, Θεσσαλονίκη 1971.

Dimitr. *Lex.* = Δ. Δημητράκου, Μῆγα Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Ἀθῆναι 1953.

Du Cange = Du Cange, *Glossarium ad scriptores Mediae et Infimae Graecitatis*, Lyon 1688.

Hesseling, *Ach.* = D.C. Hesseling, *L'Achilléide byzantine*, Verhandelingen der k. Akad. van Wetenschappen te Amsterdam, Afd. Letterkunde N.R. 19, 3, Amsterdam 1919.

Kriaras, *Lex.* = Ε. Κριαρᾶς, Λεξικὸν τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς δημόρου γραμματείας I-II, Θεσσαλονίκη 1963-1971.

Kriaras, *Myth.* = Ε. Κριαρᾶς, Βυζαντινὰ ἱστορικὰ μυθιστορήματα, Ἀθῆναι 1953.

Lambert, *Lib.* = J.A. Lambert, *Le Roman de Libistros et Rhodamné*, Verhandelingen der k. Akad. van Wetenschappen te Amsterdam, Afd. Letterkunde N.R. 35, Amsterdam 1935.

Lambros, *Coll. Rom.* = *Collection de Romans grecs ... publiés ... par S.P. Lambros*, Paris 1880.

- Pichard, *Call.* = *Le Roman de Callimaque et de Chrysorrhoe*. Texte établi et traduit par M. Pichard, Paris 1956.
- Trapp, *Dig.* = Erich Trapp, *Digenes Akrites, Synoptische Ausgabe der ältesten Versionen*, Wiener byzantinistische Studien VIII, Wien 1971
- Triant. *Lehw.* = M. Triantaphyllidis, *Die Lehnwörter der mittelgriechischen Vulgärlitteratur*, Strassburg 1909.
- Wagner, *Texts* = W. Wagner, *Medieval Greek Texts*, London 1870.
- Xanth., *gl.* = S. Xanthudides, *Erotokritos*, glossary pp. 477-744, Heraclion 1915.

T E X T

γενναμένη ἐν Τροίᾳ ἅπας ὁ ἀφανισμὸς ἔνθε ἐγίνη

ἀρξομαι διηγήματα, τὰ τῆς Τρωάδος πάθη,
ἀρξομαι διηγήσομαι τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν,
τὰ ξένα καὶ παράδοξα καὶ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.
ὁ βασιλεὺς δὲ Πρίαμος, ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος,

5 ὁ δυνατὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὁ πλούσιος καὶ μέγας,
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγὸς καὶ βασιλεὺς εἰς πάντας,
εἶχεν ἀνδρεῖδαν ἐπαινετὴν καὶ παρησιδὴν καὶ δόξαν.
υἱὸς πολλοὺς ἐποίησεν, ὥσπερ Ὀμηρος γράφει,
εἶχεν ἡ Τροία ἔσωθεν ἀρχοντας ἐπιημένους,

10 εὐγενικοὺς καὶ πλούσιους καὶ θαυμαστοὺς, μεγάλους,
τίς δυνήσῃ, τίς νὰ εἴπῃ, καὶ νοὺς νὰ ἀναβάσῃ,
ἡ γλῶσσα νὰ ἐλέξεται καὶ χεῖρα νὰ συγγράψῃ
τὰ ξένα, τὰ παράδοξα, τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν.
εἶχεν γυνὴν παρὰ ξένον ὁ βασιλεὺς τῆς Τροίας,

f.1v 15 εὐμόρφην, πανεξαίρετον, εὐγενικὴν καὶ ὠραίαν./
τὸ κἄλλος ὑπερέβαινε τὴν Ἀφροδίτην, τ' ἄστρον,
τὸν ἥλιον ἀντέφεγγε τ' ἄστρα καὶ τὴν σελήνην,
ἀρμόζει ταῦτα τὸ ἔπαινος εἰς αὐτὴν τὴν ὠραίαν.
ἄρχω νὰ διηγῆσομαι τὰ ἐμπροσθεν τοῦ λόγου.

20 τετραμνηαῖον ἔγκυος ἡ ἐξαίρετος ἐκείνη
ὑπάρχει εἰς τὰ βασίλεια ἡ γυνὴ τοῦ βασιλέως.

ὄνειρον ὃν εἶδεν ὁ βασιλεὺς Πρίαμος
διὰ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα.

εἶδε καθ' ὕπνον ὁ βασιλεὺς ὄνειρον φαντασμάτων,

25 εἶδε καθ' ὕπνον ὁ Πρίαμος - ἀσχύνομαι νὰ γράφω -

Tit. ἀρχὴ τῆς Τρωάδος // 11 τὴς¹) τὴν Hesselting, Ach. 14 /
ἀναβάσθῃ Hesselting, Ach. 14 // 17 ἀντέφεγγε τ' Hesselting
Ach. 14 ἀντεφῆγγαίης P // 20 ἔγκυος P //

ἀπὸ τῆς μήτρας γυναικὸς ταύτης τῆς βασιλίσσης
ἐξηλθεν Εὐλὸν δαυλὸ ὡς ἀνθρακιᾶς μεγάλῃς,
καὶ ἀνεμοταράχισμα ἦπαιρε τὰς λαμπρίδας,
καὶ ἔνθεν κατεμπύριζεν τὰ ἔνδον τῆς πρᾶδος.

30 ἔξυπνος γὰρ ὁ βασιλεὺς εἰς λογισμὸν ἐσέβη
καὶ πάσχει καὶ διχοτομεῖ τοῦ ὀνειράτος τὴν πρᾶξιν.
πῶς νὰ τὸ ἴδῃ, πῶς νὰ τὸ πῇ, πῶς νὰ τὸ φανερώσῃ;
ἀλλ' ὅμως πάλιν δεύτερον εἶδεν τὴ φαντασίαν.

ὁ λογισμὸς του πάσχει τον, ἵνα τὸ φανερώσῃ
f.2r 35 ποσὼς οὐδὲν τὸ δέχεται ἵνα τὸ ὑπο/μένῃ.

γίνεται τόσον σιγὴ πληθεῖς καὶ ἀσθένεια μεγάλη,
πῶς τὸ κρατεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ οὐδὲν τὸ φανερώνει;
μετὰ τοῦ λογισμουμαχεῖν καὶ τοῦ στενοχωρεῖσθαι

40 καὶ πάλι ὥσπερ πρότερον τοιαῦτα τὸν ἐφάνη,
τοιαῦτα τὸν ἐφάνταξεν τὸν Πρίαμον βασιλέα.
δίδει βουλὴν καθ' ἑαυτοῦ ἵνα τὸ φανερώσῃ
νὰ τὸ δηλῶσῃ εἰς ἄρχοντας τοῦ ὀνειράτος τὴν πρᾶξιν.

ἐμήνυσε ὁ βασιλεὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς τροίας
45 νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνειρον τὴν τρίτον φαντασίαν.

μηνᾶ πρὸς πάντας ἄρχοντας καὶ πάντας φιλοσόφους,
ἵνα ἔλθουν, νὰ συναθροισθοῦν εἰς τὸ παλάτι μέγα.
καὶ ὡς κέλευσιν βασιλικὴν πάντες συναθροισθέντες
ὁ κάθε εἰς ἐκάθισεν ὡς ἔπρεπεν ἀξίως.

50 τοῦ παλατιοῦ τὴν παρρησιάν τίς δύναται νὰ γράψῃ;
μετὰ μουσίον καὶ σαρδοῦ ἦτον ὁ πάτος ὅλος,
μὲ θρόνους ἀξιόλογους, ζαφροεμπλισμένους,
καὶ παραθύρια χρυσά, μὲ ἀργυροὺς κοσ/μῆτας.

f.2v

55 ψηλὸς ἀπ' ὅλους εὐμορφος σαρδωνυχολυπταῖος.
πέντε πουλιὰ ἐπέτουντα ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον
ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητον Πρίαμος βασιλεὺς τε.

29 ἔνδο p // 31 δυχτομοῦν p // 55 σαρδωνοιδωγλυπταῖος p //

νὰ ἔλεγε ὡς ζωντανὰ καθολικὰ ὑπάρχουν,
τρέχουσιν ἐκ τοῦ στόματος ἐκείνων τῶν πουλίων
60 νερὸ καὶ ἀποδίδουσιν εἰς ἀργυρὲς λεκάνες.

ἀνάλματα πανέγλυπτα γῦρον τοῦ παλατίου
τὸ μὲν νὰ παῖζῃ μουσικόν, τὸ δὲ νὰ παῖζῃ λύραν
ἄλλο νὰ παῖζῃ ἔντεχον καλὰ μιν μετὰ πόθου.
φωνὲς ἔστησε ὡς σαρκὸς νὰ ἔλεγε ὅτι ἦταν.

65 καὶ μέσα κἀθεται ὁ βασιλεὺς εἰς θρόνον ἐπηρμένον,
καὶ γύρωθεν οἱ ἄρχοντες μετὰ μεγάλῃς δόξης.

λόγους περὶ τοῦ ἀνήγγειλε ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς
ἄρχοντας

περὶ τοῦ ὀνειράτος ὅπερ εἶδε.

ἔρχεται διηγήσεται ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα,
70 ἄρχεται διηγήσεται τοῦ ὀνειράτος ἐκείνου,
ἄρχεται τοῦ ὀνειράτος, λέγει τὴν φαντασίαν,
δηλώνει πρὸς τοὺς ἄρχοντας, / ἀληθῶς τὸ φανερώνει
τοῦ μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ τῆς φαντασιᾶς ἐκείνης.
ἔξενίζονται οἱ ἄρχοντες, μεγάλως ἀποροῦσιν,
75 οἱ φιλοσόφοι σκώπτονται, ἔξαποροῦν τὸ πρᾶγμα.

ὅμως εὐρίσκουν εἰς αἵματιάν, τὸν βασιλεῖα δηλώνουν;
τὸ βρέφος τὸ γεγεννηθὲν ἐκ τῆς ἡμῶν δεσποίνης,
ὅταν τὸ βρέφος ἐξελθῇ ἐκ τῆς αὐτῆς κοιλίας,
πάραιτα θάνατον λάβῃ τὸ νήπιον ἐκεῖνο

80 διότε οἱ μάνται λέγουν το, οἱ ἀστέρες μαρτυροῦν το.
ἐκ τοῦ νηπίου τοῦ τεχθὲν ἡ τροία θανατοῦται.

ἔστησαν, ἐπεγράψασιν οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι
τὸ νήπιον τὸ γεννηθὲν λάβῃ τὸ τοῦ θανάτου,
μήπως ἡ τροία παρ' αὐτοῦ ἀφανισμὸν ἐκλάβῃ.

85 ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐγγικεν, ἔτεκεν τὸ παιδίον,
ἀντὶ χαρᾶς καὶ ἡδονῆς καὶ σκιρτησιμῶς μεγάλους
δάκρυα, λύπας, στεναγμοὺς ἀνάμεσον τῶν δύο.

f.3v καὶ τοῦ νηπίου θάνατον οὐ θέλουσι νὰ / γένη,

74 μικροῦ τε καὶ μεγάλου post ἄρχοντες p // 76 εἰς αἵματιάν
οἷσαι μανδύαν p // 79 λαβεῖν p

ἡ δέσποινα οὐδὲ ποσὺς ὅτι νὰ τὸ θελήσῃ.
 90 ἀντιλογοῦν οἱ λόγοι τους, δὲν θέλουν νὰ το ποίσουν.
 ὡς εἶδασιν οἱ ἄρχοντες, πάντες οἱ φιλοσόφοι,
 τὸν βασιλεὺς δικάζονται μετὰ μεγάλου θράσους,
 καὶ τολμηρὰ, δριμυστικὰ τὸν βασιλεὺς λαλοῦσιν.

λόγος τῶν ἀρχόντων τῆς Τροίας ὅνπερ εἶπον
 95 τὸν βασιλέα Πριάμην.

δέσποτα, αὐθέντη, βασιλεὺς τῆς Τροίας πάσης χώρας,
 πρέπειν ἐστὶν καὶ ἁμῶδιον θάνατον τοῦ νηπίου,
 τὸ βρέφος θάνατον λάβῃ παρὰ τὴν πᾶσαν Τροίαν.
 100 μὴ φεύγῃς λόγον (***) καὶ τὴν ἐπίγραψόν σου,
 100 καὶ τὸ ἐσυνετάγηκες, μηδὲν τὸ ἀντιλογίσῃς.

ὡς εἶδε γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα Πριάμου,
 ἀρχέζει, κτίζει, πολεμεῖ μετὰ ἐξόμπτου πύργου,
 μέγαν πολύ, καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἄφωρὸν ὑπάρχον.
 ἀπὸ σμυρροσάρειον ἦτον ἐξομπλισμένους,

105 δίχως ἀπάνοιξιν ποθὲν καὶ δίχου θυροπόρτιν.
 ἦτον καὶ δωδεκάγωνος μὲ ζώδια πολλάκις,

f.4r
 ἀπάνω δὲ / εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ θαυμαστοῦ τοῦ πύργου
 εἶχεν παρὰξενά γλυπτὰ θαμνάσματα μεγάλα.
 μέσον τὸ βρέφος βούλεται νὰ βάλῃ ν' ἀποκλείσῃ.

110 ὡς ἔμαθαν οἱ ἄρχοντες βουλὴν τοῦ βασιλέως,
 ὅρμεϊ τὸ πληθὺς τοῦ λαοῦ στὸν Πρίαμον ἀπάνω,
 καὶ δικαστήριον ἐποίησαν ἀπάνω στὸ παλάτιν.
 ὡς εἶδεν γὰρ ὁ βασιλεὺς μετὰ βασίλισσάν του,

ὅτι οὐ δύνανται ποσὺς τὸ βρέφος νὰ γλυτώσουν,
 115 ποιοῦσιν σεντουκόπουλον μετὰ βρασιοῦ τῆς πίσης.
 μέσον τὸ νήπιον βάνουσιν, στὴν θάλασσαν τὸ ρίπτουν
 ἐν παρηρσίᾳ εἰς τὸν γιᾶλὸν καὶ φανερὰ στοὺς πάντας.
 πόσα βρουχίσματα ἔποιε ἡ δέσποινα Πριάμου;

94 εἶπον) οὔπο p // 99 lac. 3 syll. statuimus fort. sup-
 plend. νῦν τὸν σὺν cf. Apoll. tyr. 256 Wagner // 101 βασι-
 λεύ p // 103 πολλὴν p // 117 στοὺς p //

παρηγοροῦ οἱ ἄρχοντες τὸν βασιλεὺς πρεπόντως,
 120 ὁμοίως τὴν βασίλισσαν καὶ αὐτὴν παρηγοροῦσαν
 ἀρχόντισσες εὐγενικῆς, μεγάλης, ἐπισημένες.
 μῆνα καὶ πλεὶς ἐκράτησεν ἡ λύπη στὸ παλάτιν.

αὐτὸ τὸ σεντουκόπουλο τὸ ρίξαν ἐν θαλάσῃ.

ἦτον ἀέρας ἐκ τῆς γῆς μεγάλος κυματώδης, /

f.4v 125 ἐπαίρνει καὶ ἐξορίζει το εἰς τὴν Ταρσὸν εἰς τὸ κάστρον,
 κατεγναντῆς εἰς τὸ νησί τὴν ἔσω Μυτιλήνην.

ν' ἀφήσῃ γοῦν λεπτογραφεῖν λόγους ἐνδὲς ἐκάστου,
 ὅς ἔλθῃ εἰς ἀφήγησιν τὸ μέλλον τοῦ παιδίου.

ρίπτει τὸ σεντουκόπουλον εἰς τὸ γιᾶλὸ στὸν ἄμμον.

130 εὐρέθη γὰρ ὄνομά τι, Σελήνιος ὠνομάσθη,
 καλὸς τὸ γένος, πλούσιος, καὶ τὰ τῆς χώρας πρῶτος.

ἐξέβη ἀπὸ λύπης του νὰ πᾶ νὰ δῇ τὰ ζῶα
 τετράποδ' εἶχεν πληθυσμὸν, πρόβατα βόας ἀγέλων.

εἶχεν παιδὶν μικροῦτζίκων, τετραμνηαῖον ἦτον,

135 ἀπέθανεν τὸ νήπιον καὶ σφόδρα ἔλυπεῖτον.

ἐκάθετον εἰς τὸν γιᾶλόν, νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ζῶα

τὸ πῶς σταλίζουν στὸ νερόν στὴν θάλασσαν ἀπέσῃ.
 στρέφεται, βλέπει κατ' ἄκρου εἰς θάλασσαν σενδοῦκιν,

τρέχει συντρόμως, γρηγορεῖ, εὐρίσκει τὸ σενδοῦκιν,
 140 σύρνει, θαρρεῖ, ἐβγάξει το, ἐλπίζει πῶγμα ἔνα.

κράζει ἐκ τοῦς ἀνθρώπους του, τοὺς μπιστικούς ποιμένας,
 φέρνου τζικούριν, κόπτουσιν, ἀνοίγουν τὸ σεν/τούκιν,

f.5r
 εὐρίσκουσιν τὸ νήπιον πολλὰ παραδαριμένον.

βλέπει το ὁ Σελήνιος, πολλὰ τὸ καμαρώνει,
 145 ἦτον ἐνδυμένον καμουχάν, χάσδιον τυλιμένον

καὶ χρυσοσούλατα βλαντιὰ τριγύρου τὸ σεντούκι.

εἶχε προσκεφαλάδιον ἀτίμητον μεγάλον

μετὰ σαμφέιρου καὶ σαρδοῦ καὶ σμαραγδουμαργάρου.

μάλαμα ἦτον ἡ φασκιὰ ξένη τετιμημένη

150 καὶ λεπτολιθαρόφαντη εἶχεν τὴν Ἀφροδίτην.

τὸ νὰ τὸ δῇ ὁ Σελήνιος φρίττει τῇ διανοίᾳ,

122 κλέων p // 125 τὴν ἀρσῶν p // 130 ὠνομάσθη) ὀνομάζη
 p // 133 πρόβατα p //

καὶ παραγγέλλει ἐξ αὐτῶν κανεῖς μὴ ἐξεχειλίσῃ
τὴν τοῦ παιδίου εὐρεσίαν νὰ μὴ ὁμολογήσῃ.

155 αὐτὸς ἐπαίρνει τὸ παιδί καὶ φέρνει το σὸ σπῆτιν,
ἐλπισμονῶ τῆς λύπης τῆς, ποσῶς οὐ μνημονεύει,
πέφτει ὁ πόθος εἰς αὐτοὺς μεγάλως, ἐξαίρετως.
βυζάνου, θεραπεύουν το, κηδεύουσιν τὸ βρέφος.
βάνουν πνοὴν σὰν αἰσθητὸν ψυχὴν εἰς νεκρωμένον.

f. 5v 160 τί ἁμαρτία ἤμαρτε ἐτοῦτον τὸ παιδίον;/
τί ἀνομία ἔπραξεν τὰ ἐμελλε νὰ πάθῃ;

καὶ τί κακὸν καὶ ὀδυνηρὸν ἐπράξῃ εἰς ἐτοῦτο,
διότι ἐπρόκειτο κακὸν νὰ γένῃ εἰς τὴν Τροίαν;
ταῦτα εὐρέθῃ ἀφορμὴ τὸ καθαρὸν παιδίον.

165 μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τε δύο χρόνων
γράμματα ἐπαιδεύετον Ἑλληνικὴν παιδείαν
κ' εἰς ἄριστον φιλοσοφίαν ἐσέμπηκεν ὁ Πάρις.
τοῦτον γὰρ ὀνομάσαντες ὄνομα τὸν ἑθέξαν,
Πάρις γὰρ λέγεται εὐρετὸς εἰς τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν.

170 ὅταν ἐπῆγε, ἐφθασεν τὸν δέκατον τὸν χρόνον,
ᾤκησε γοῦν τὰ γράμματα κ' ἔπιασε νὰ στρατεύῃ.
τὶς ἐπιδεδειγμένους τοῦ κονταριοῦ μανθάνει,
ἄριστος πολεμὸκλονος ἐγένετον ὁ Πάρις,

175 τὰ τοῦ πολέμου εὐτολμος, καὶ ἄρεστὸς εἰς πάντας,
ὥσπερ τὸ ἄνθος τοῦ καιροῦ, τὰ ρόδα τῆς ἡμέρας,
οὕτως τὸν βλέπουν ἅπαντες καὶ καμαρώνουσιν τον.
χερίζουν, γράφουν, οὐκ ἤμπορουν νὰ ποῖσουν ἀντ' ἐκεῖ-
νον.

τὸν ἥλιον ἀντισκοτεῖ, καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην.

f. 6r καὶ τί νὰ γράψω πρὸς αὐτόν; πῶς νὰ τὸν ἐπαι/νέσω;

180 τὰ κἄλλῃ καὶ τὰς χάριτας, παῖδευσι καὶ ἀνδρεῖαν;
ἤθελα γνῶσιν Πλάτωνος, σοφίαν Ἀριστοτέλους,
καὶ ἀποτελεσματικὴν μεγάλου Σολομώντος,
νὰ γράψω καὶ καταλεπτὸν τῆς Τροίας καὶ τοῦ Πάρι.
ἐκαβαλλύκευε συχνὰ στὰ πρόβατα νὰ βλέπη,

153 ὁμολώγησιν p // 161 τς) τὴν p // 172 πηδεξέδτηταις
p //

185 τὰ ζῶα τὰ τετράποδα, τὰ εἶχεν ὁ πατήρ του.
ἐβλέπαν τον οἱ μπιστικοί, καὶ συνεπλέκουντάν τον.
ἦσαν καὶ ἄλλοι ἕτεροι, πλῆθος αὐτοῦ ποιμένες,
γνωρίζουν καὶ σπλαγχνίζονται, τὸν Πάριον ἀγαποῦσιν.

190 μὲ ταῦτον συναθροίζονται καὶ ἀλλήλως ἐνθυμοῦσιν
190 οἱ συναναθροφῆτες του κ' οἱ συνομηλικοί του.
ἐν μίᾳ γοῦν τῶν ἡμερῶν ποιοῦν τρυφὴν ἀρίστου
ἅπαντες ἐγνώριμοί του ἀμφοτέροι στὰς βρύσας
ἐξωθεν εἰς τὰ κρύα νερά καὶ εἰς πανωραῖα δένδρη.

ἀφούτου εὐθυμήσασιν καὶ ἐπαραδιαβάσαν,
195 ἦλθεν εἰς νοῦν νὰ ποῖσουσιν ἕναν ἀπὸ τὴν μέσην,
νὰ κρίνῃ γὰρ τυραννικὰ ὡς φυσικὸς αὐθέντης.
θέτουν τοὺς κλήρους καθεξῆς, εἰς τὶς νὰ γένῃ αὐθέντης.

f. 6v καὶ τρεῖς φορὰς τὸν θέτουςιν, καὶ ἐσέβην εἰς τὸν /
Πάριον.
καὶ ὅλοι ὀρθοὶ ἐστάθησαν ὡς ἔπρεπεν ἀξίως
200 καὶ προσκυνοῦν τὰ πάραυτα ὡς φυσικὸν αὐθέντη.

Λόγοι Πάρι πρὸς τοὺς νέους ἐκείνους.

συντρόφοι μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ συνανάντροφοί μου,
σήμερον καταδέχεσθε, νὰ κρίνεσθ' ἀπὸ μένα,
νὰ ἔχετε τὸ δίκαιον χωρὶς προσωπολήπτου,
205 νὰ γίνεταί τὸ δίκαιον, κανεῖς νὰ μὴν ἀδικῇται,
νὰ ἔναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη ἔμπροσθέν μας.
θέλω κἀγὼ ἐζήτημα, τὸ θέλω ἀποφασίσαι,

ὡς φυσικοὺς καὶ φρόνιμους κριτὰδες τὰ τοῦ κόσμου.
ὄρκον μεγάλον ἔκαμαν, τὸ θέλει ἀποφασίσαι
210 ὁ Πάρις, νὰ τὸ ἐκκληροῦν ὅλοι μὲ προθυμίας,
ἐὰν ὀρίσῃ θάνατον, ἐσυγκατέβησαν τον.
τὸ φέρον φέρνει ὁ καιρὸς, καὶ ὁ μέλλων ἀληθεύει.
παιδίον πταῖσμα ἔπταισεν εἰς ἐξ αὐτοὺς ἐκείνους,
καὶ παραστήνουν οἱ ἕτεροι τὸ σφάλμα εἰς τὸν Πάριον.

215 συντόμως ἐπεφάσισαν, καὶ ἔκοψαν τὸ ὄφθιν του,

192 στὰς) τὰς p // 197 τς) τς p //

δολέκληρον τὸ ἔκωφα, ποσῶς μὴ ἔχη δόλον./

εἶδες γὰρ πρᾶγμα θαυμαστόν, παρόδοξον τῆς φύσεως·
τήρησε καὶ παρόδοξον καὶ ἀπορίαν μεγάλην,
οὐκ ἐπαιδεύθη εἰς βουλὴν, κριτήριον οὐκ οἶδε,
220 καὶ παλατιοῦ παράστασιν ποσῶς οὐ μαθητεύθη.

ἄξιον ἔν' τοῦ θαύματος νὰ τὸν θαυμάσουν πάντες,
καὶ ἀξιοπρεπέστερον τινὲς νὰ τὸ ἀποροῦσι.

ὅμως οὐκ ἐκρυφήθηκε οὐδὲ ποσῶς τὸ πρᾶγμα,
τριγύρῳθεν ἀκούσθηκεν, τὸ ἐποίησε δὲ Πάρις.

225 μαζώνουνται οἱ συγγενεῖς πατὴρ αὐτοῦ καὶ μήτηρ
ἐκείνου, ὅπου ἔκοψεν δὲ Πάρις τὸ ὄφθιν του
καὶ κρίσιν μέλλουσι ζητεῖν, ν' ἀποφασίῃ εἰς τοῦτο.
καὶ τοῦ αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς ὑπᾶσιν εἰς τὴν τροία,
στὸν βασιλεῖα Πρίαμον, ἵνα ζητήσουν κρίσιν,

230 μὲ τὸ παιδί ὃν ἔκοψεν δὲ Πάρις τὸ ὄφθιν του,
γυρεύουν κρίσιν δυνατὴν στὸν βασιλεῖα ν' ἔχουν
ν' ἀποφασίῃ ὀρισμὸν, τὸ ἔκαμεν δὲ Πάρις.

γνωρίζει ταῦτα δὲ βασιλεὺς, θαυμάζει, ἔξαπτορεῖ το,
τὴν τόλμην τὴν ἀπόκοτον, τὴν ἀφοβίαν τὴν τόσην,
f.7v 235 καὶ μάχεται δὲ βασι-/λεὺς εἰς λογιισμόν του μέγαν,
καὶ ἡ μορφή του ἡλλοιδώθηκεν ἀπὸ θυμοῦ μεγάλου.

δύο ἡμερῶν διάστημα ἦτον ἀπὸ τὴν τροία
τὸν Πάρι νὰ τὸν φέρουσιν ἐκ τῆς Τροιοῦ τὸ
κάστρον.

ὀρίζει δύο στρατηγούς καθ' ἑαυτοὺς ἀνδρείους
240 μὲ ὀρισμὸν καὶ πρόσταξιν εἰς τὴν Τροίαν νὰ πᾶσιν
καὶ τὸν υἱὸν Σελήνιου μετὰ ὀργῆς νὰ φέρουν,
στὸν βασιλεῖαν ἐμπροσθεν ἔσωθεν τῆς Τρωάδος

τὸν κύριον καὶ τὴν μάναν του, εἰς κρίσιν τοὺς ἐσταίνου.
στρέφεται, βλέπει δὲ βασιλεὺς τὸ κἄλλος Σεληνίου,
245 τὴν στάσιν καὶ τὴν φρόνησιν, τὴν μεγαλοψυχίαν.

237-238 pars textus poetae esse videtur // 238 τὸν²) ον
P // 243 του) τοὺς P //

ὀρισμὸς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Σελήνιον
τάχα πατήρ του Πάρι.

ὀρίζει τὸν Σελήνιον μετὰ θυμοῦ καὶ θράους·

πῶθεν καὶ τέτοιος ἀνθρώπος ἔχεις τοσαύτην τόλμην,

250 καὶ εἰς τ' ἄκρα, τ' ὀρίσματα, τὰ ἔχω, τὰ δεσπόζω,

πῶθεν ὑπῆρες τὴν βουλὴν, ταύτην τὴν ἐξουσίαν,

καὶ πράττεις ὥσάν ἄφεντος, μάλλον καὶ ὥσάν ἀφέντης,

καὶ τὰ ἐμὰ τυραννικὰ καὶ τοὺς φοβερισμούς μου

καθόλου οὐ δειλιάζεις τα, ποσῶς οὐδὲν φοβεῖσαι.

255 ἔχω βουλὴν καὶ θέλημα, τώρα ν' ἀποφασίσω/

f.8r τὸν θάνατον τυραννικὸν νὰ ποίσω καὶ νὰ πράξω.

ἀπηλογία Σεληνίου πρὸς βασιλεῖα.

δέσποτα, αὐθέντη, βασιλεῦ, καὶ μέγα ἐπιρριμένη

καὶ βασιλεῖα μέγιστε καὶ κράτορ τῶν κρατόρων,

260 νάχῃσται λιθοξύλινος νᾶμουν ἀποθαμένος,

νάχε σκιστῇν καὶ διχαστῇν ἡ γῆς νὰ μὲ διαβάσῃ,

τὸν κόσμον νὰ λυτρώνουμουν παρὰ τὰ βλέπω τώρα.

ἐνέθρεψα καὶ τίμησα καὶ ἤλπισα νὰ εὖρω

βοήθειαν εἰς τὸ γῆρας μου καὶ ἐμὲ κληρονομήσαι,

265 νάχα πνιγὴν εἰς ποταμό, νάχῃσται νεκρωμένος

ὅταν τὸ ἦρα τὸ παιδί εἰς τὸν γιᾶλόν, στὸν ἄμμον,

μέσα στὸ σετοκόπουλον φραμμένον μετὰ πίσεως,

καὶ ὥσπερ παιδί μου σπλαγχνικὸν ἐκ τὸ ἐμὸν συκώτιν,

οὕτως ἐθάρρουν, ἤλπιζα εἰς τὰ ἐμὰ ν' ἀψήσω.

270 λάθρα ὀρίζει δὲ βασιλεὺς πλεὸ νὰ μὴ συντύχη,

ὀρίζει τοὺς νὰ ἐξέλθουσιν ἔξω ἐκ τὸ παλάτιν,

καὶ τὸ πρῶτ' νὰ ἐλθουσιν, ἀπόφασιν νὰ λάβουν.

253 φοβερισμοῦ P // 256 τον addidimus // 260 νάχῃσται) =
νὰ εἶχα εἴσται (iterum 265) // 262 λυτρώνουμου P // 263-264
fort. post 268 collocandi // 266 εἰς τὸν) στον P // 267 σετο-
κούταλον. P //

καὶ συντρομάσσει ὁ βασιλεὺς ἀκούσας τέτοια λόγια
φρίττει τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδίᾳ καὶ ὅλας τὰς
αἰσθήσεις.

f.8v 275 καὶ ὡς ἑένος ἐκ τὸν λογισμὸν αὐτίκα ἀποφασί/ζει,
λέγει τοὺς τώρα σύντομα· ἀμέτε ἀναπαυθῆτε
καὶ τὸ πουρονὸ νὰ ἔλθῃτε, νὰ πάρετε τὴν κρίσιν·

ἦλθεν ἡ ἐσπέρα, εἰμίωσεν, ἐβράδυνεν ἡ ὥρα.
πάντες ἀπεχαιρέτησαν τὸν βασιλεῖα πρεπόντως,
280 πάντες ἐπροσκυνήσασιν, ὑπᾶσιν κοιμηθῆναι.

ὁ βασιλεὺς ἀπέμεινε μὲ τὴν βασίλισσάν του,
καὶ εἰς βουλὴν ἐκάθισαν διὰ τὸ παιδὶ νὰ μάθουν·
νὰ ἔλθῃ ὁ Σελήνιος μόνος εἰς τὸ παλάτιν
μὲ τὸ παιδὶν μαζίν οἱ δυὸ τὴν νύκτα νὰ ρωτήξουν,
285 καὶ τῆς Τρωάδος ἄρχοντες κανεῖς νὰ μὴν τὸ μάθῃ.

ἀπέστειλε ὁ βασιλεὺς ἓνα ἐκ τοὺς οἰκείους
νὰ φέρου τὸν Σελήνιο τὴν νύκτα στὸ παλάτι
νάλῃ καὶ ὁ Πάρις μετ' αὐτὸν νὰ τοὺς ἀνερωτήσῃ.

κελεύει γὰρ ὁ βασιλεὺς ἕναν ἐκ τοὺς οἰκείους
290 μυστηριακὸν καὶ φρόνιμον καὶ πρακτικὸν εἰς πάντα,
νὰ φέρῃ τὸν Σελήνιον εἰς τὸ παλάτιν μέσα,
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα νὰ μάθουν, νὰ ρωτήσουν.
τί τὰ πολλὰ πολλολογῶ; ἐφέραν τὸν Σελήνιον
μαζί μὲ Πάριν τὸν υἱὸν εἰς τὸ παλάτιν μέσα.

f.9r 295 τρέμει ὡς τὸ / φύλλον τοῦ δενδροῦ, κλονίζει ὡς τὸ κα-
λάμι,
φοβοῦνται φόβον δυνατὸν ὁ Πάρις καὶ ὁ Σελήνιος,
μήπως τοὺς θέλει ὁ βασιλεὺς κακῶς κακοδικῆσαι.
στέκονται μόνον μοναχοὶ εἰς τὸ παλάτιν μέσα
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα καὶ ὁ Πάρις καὶ ὁ Σελήνιος,
300 καὶ ἐξετάζουν ἀκριβῶς, στοχάζονται μεγάλως

273-274 pars textus poetae esse uidetur // 274 ὅλα p //

ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν τὴν τοῦ παιδὸς τοῦ Πάρι.
Πάρις γὰρ λέγεται εὐρετὸς εἰς γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων.
καταλειπτῶς ἠρώτησαν, τέλος πληροφοροῦνται.

ὁρίζει τὸν Σελήνιον νὰ πᾶ, γοργὰ νὰ φέρῃ
305 ἐκεῖνο τὸ προσκέφαλον μαζί μὲ τὴν φασίαν
τὸ χρύσιο τὸ καθιστὸν γράμμα τὴν Ἀφροδίτην.

ἐξηλθεν ὁ Σελήνιος νὰ πᾶ, γοργὸ νὰ φέρῃ
ἐκεῖνα, ποῦ τὸν ὥρισεν ὁ μέγας βασιλεὺς τε.
ὁ Πάρις γοῦν ἀπέμεινε εἰς τὸ παλάτι μέσα

310 μὲ βασίλειά Πρίαμον μὲ δέσποινα Πριάμου,
εὐδὲς τὸν Πάρι πλέκεται ὁ βασιλεὺς Πρίαμος
στὸν τράχηλόν του κρέμεται, γλυκεῖα καταφιλεῖ τον.

f.9v

ἡ δέσποινα ἔπενεν εἰς γῆν ὅλον ἐ/ξαμλωμένη
λιγοθυμεῖ, λιγοψυχεῖ καὶ αὐτὴ γλυκοφιλεῖ τον,
315 κλαῖουν, βουχοῦνται καὶ οἱ δυὸ, ὁ Πάρις μετὰ κείνους.
γοδοκοποῦν τὸ στήθος τους, ξαίνουν τὰς τρίχας ὅλας
ἀνδύρμα ἀνασασμοῦ, συχνάκις λιγωροῦσιν.

ὅλην τὴν νύκτα τὸν κρατοῦ, συχνοκαταφιλοῦν το.
καὶ πλήρωμα τῶν ἡμερῶν ἐφάρεν ὁ Σελήνιος

320 ἐκεῖνα τὰ σημάδια, ὅπου ἔσαν στὸ σεντούκιν.
βλέπου, πληροφοροῦνται το, ἐν ἀλήθειᾳ πιστεύου.

θαυμάζουν τὴν ὑπόθεσιν, φρίττουν τὰ μέλλον γένουν·
μέρος καμάριν εἶχασιν, καὶ μέρος λυπηροῦνται,
μέρος ἐκαμαρώνασιν καὶ μέρος ἐλυποῦνται.

325 χρόνος ἀκέραιος περνᾷ, κανεῖς οὐκ ἔμαθέν το.
κανεῖς οὐδὲν τὸ γροίκησεν ἀπὸ τὴν Τρώαν πᾶσαν.

f.10r ἡ γῆ ἐποικεν ὄμοσμα στὸν οὐρανὸ κ' εἰς τ' ἄστρον,
στὴν Ἀφροδίτην τὴν φρικτὴν, κρυφὸ νὰ μὴ κρυβῇται./
πάλι τ' ἀγάλματα λαλοῦν, πάλι τ' ἄστρο φωνάζουν,

306 τὸ² addidimus; an χρυσοκατάστικτον? // 317 λυγορῶσιν
p // post 321 vac. 4 linn. // 322 θαυμάζουσιν) συμμάζουσιν p
// 329 πάλι) ἄλλο p //

330 καὶ τὰ γλυπτὰ στριγγίζουσιν διὰ τοῦ Πρίαμου βρέφος·
ἅπανα Τροία ἀφανισθῇ καὶ τέλουσθαι.

πάλιν πικρὰ καὶ στεναγμοὶ καὶ κλαίματα καὶ θρήνος,
καὶ διπλοτέρη ταραχὴ παρὰ τὴν πρώτην πλέα.

335 ἅπας λαὸς ἐξεύρει το, ἔσωθεν τῆς Τρωάδος,
κινουῦνται καὶ τρέσσονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
ζητοῦσιν εἰς τὸν βασιλεῖα μὲ ἀλαζονεῖα καὶ θρόσος,
θέλουν νὰ σφάξουν, ἀνελοῦν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
θέλουν νὰ δώσου θάνατον τὸν θαυμαστὸν τὸν Πάριον.

340 ζάλη καὶ ἀνακατωμὸς ἐσέμπηκεν εἰς Τροία.
οὐκ ἔμπορεῖ ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα νὰ γλυτώσῃ,
οὐκ ἔμπορεῖ ἡ δέσποινα καμὶν βουλὴν νὰ ποίσῃ,
ὅμως μὲ δῶρα ἔγκρυφα τοὺς ἄρχοντας νὰ δώσῃ.

ἡ δέσποινα ἡ μήνα του, γυνὴ τοῦ βασιλέως,
345 ὥς / φρόνιμη καὶ εὐγενικὴ καὶ γνωστικὴ τελεία
βάνει καὶ δεξιεύεται τοὺς ἄρχοντας τῆς Τρωάδας
καὶ δωρεὰς καὶ χάριτας αὐτῇ δωρηφορεῖ τους,
καὶ μὴ γινώσκῃ ὁ καθείς εἰς τὸν ἕτερον χάριν.

350 καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἡ δέσποινα ὀποῦχεν εἰς τὸν Πάριον,
ἐν τέχνῃ ἔντος ἔβαλαν τὸν Πάριον εἰς τὸν πύργον,
στὸν πύργον ποῦ προσέγραψα, τὸν ἀφίρῳ καὶ μέγαν.
ἦτον ἐν τέχνῃ ἐξέμπλιστος ὅλος μετὰ μουσίου,
καὶ ξένα καὶ ἀπόρητα μετὰ γλυπτουμαργάρου.

355 βάνουν καὶ δώδεκα παιδιὰ μὲ ταῦτον εἰς τὸν πύργον,
πρώτων ἀρχόντων εὐγενῶν, ὅμοιοι ὅαν ἐκείνων,
λιθαρωτὰ πανεύμορφα τὸ εἴκοστος τὸ ἔτος,
τάχα νὰ χαίρουνται μαζί, ἀλλήλως νὰ εὐθυμοῦσιν.
τρεῖς χρόνους καὶ τετραμνηαῖον ἐκάθετον ὁ Πάρις

331 ἅπασαν Τροίαν P // post 343 vac. 3 linn. // 344 ἡ¹
addidimus // 352 πρῶτῆς P // 359 τρεῖς) πρῶτῆς P //

360 μὲ δώδεκα ἄρχοντόπουλα ἀπέσω εἰς τὸν πύργον.
ἀπὴν τῆς τύχης ἔφθασεν πάλιν τῆς εἰρημένης
νὰ φέρῃ ὁ χρόνος καὶ ὁ καιρὸς καὶ ὁ μέλλων ἀληθεύσῃ.

365 μετὰ ὀργῆς ὠργίστηκεν, ὀρίζει πρὸς τοὺς ἄλλους,
ρίπτει τὸν ἀπὸ ἀνωθεν ἔξωθεν ἐκ τοῦ πύργου.
ἐσχίσθη, ἐσαθρώθηκεν, πάραυτα ἐνεκράθη.
μεγάλου πρώτου ἄρχοντος ἦτον ὁ παῖς ἐκεῖνος,
θωροῦν καὶ βλέπουν τὸ παιδί, γνωρίζουσιν τὸ πρᾶγμα,

370 ἅπανταχοῦ γνωρίζεται ἔσωθεν τῆς Τρωάδος.
γίνεται πάλιν ταραχὴ καὶ ὀχλήσις καὶ ζάλη
εἰς τοὺς μικροὺς, εἰς τοὺς τρανοὺς, στοὺς ἄρχοντας
τῆς Τρωάδας.
οὐ θέλουν πλεῖς συγκαταβῇ ποσὼς νὰ τὸ πομείνου.

γίνεται κρότος, ταραχὴ, καταλυμὸς στοὺς πάντας,
375 λέγουν τινὲς ἐκ τοὺς σοφοὺς καὶ μερικοὶ ἐκ τοὺς
μάντας·

εἰς τὴν σοφίαν τὸ εὐρίσκαμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἀπιστοῦ-
μαν.

380 εἰς ἀδὴρ θάνατον γοργόν, μὴ παρασύρῃ πλέον,
τὰ ἀγέλατα τὸ λέγασιν, οἱ ἀστέρες τὸ κηρύτταν·
ἐκ τὸν υἱὸν τοῦ Πρίαμου ἡ Τροία θανατοῦται./

385 εἰς τοὺς βούλῃν οἱ ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
σοφοὶ τε δὲ καὶ φρόνιμοι μάντες ἀγαλματαῖοι
νὰ πᾶσιν οἱ ἅπαντες ἄρχοντες ὀμνῶντες στὸν βασιλεῖα,
ἡ μετ' αὐτοῦ θελήματος τὸν Πάριον νὰ σκοτώσων,
ἡ ἔξω ἐκ τοῦ θελήματος νὰ τὸν κακοδικήσῃ.

385 γίνεται κρότος ἀπειρος, συνάσουςιν καλὰμιν,
κλήματα ἀναρίθμητα καὶ θέτουν τα στὸν πύργον,
καὶ τριγυρίζουν γύρωθεν νὰ κάψουσιν τὸν πύργον,
τὸν Πάριον ἐβουλήθησαν πυρκαϊὰ νὰ τὸν λάβῃ.
ἐθέκων, ἐτοιμάσας ἀποσπερῆς τοιαῦτα,

380 δέδουν) ὕδουν P // 388 τὸν² addidimus 389 αἰτουμδσι-
σοι P //

390 καὶ τὸ πρῶτ' ἀφοῦ φανῇ ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας,
 νὰ βάλῃ στίχ' ἀπὸ πυρκαϊῶν νὰ κάψουσιν τὸν πύργον,
 νὰ λάβῃ θάνατον μικρὸν ὁ θαυμαστὸς ἐκείνος.

πάλιν ἐφθάσαν δάκρυα, πάλιν ἐφθάσαν πόνοι,
 πάλιν ἐφθάσαν πειρασμοί, πάλιν ἐφθάσαν κτύποι,

395 πάλιν κινδύνοι φοβεροὶ τὴν δέσποινα Πριάμου,
 τοῦ τριχαροῦ μαδίσματα, νυχίσματα μαγούλων,
 ἀφάρτου στήθους γροθισμὸς καὶ στεναγμὸς καπνώδης,
 καὶ διπλοτριπλοανασσμοὶ λιγυθυμίες συχνάκις,

f.12r τὰ δάκρυα τῆς/ἐποίησαν βρυσίτζες ἔμπροσθέν τῆς.
 400 ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος ἐξανασπᾷ τὰς τρίχας,

μὲ τὰ λιθάρια τὰ βαρὲὰ τὸ στήθος του νὰ κρούῃ,
 καὶ νὰ θρηγῇ ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀπὸ καρδιᾶς βρυχᾶται,
 κ' οἱ ἄρχοντες ὀλόγυρα τάχα παρηγοροῦν το.

ἤλθεν τὸ μεσονύκτιον, ἐπαύσασιν οἱ κρότοι,
 405 πάντες ὑπᾶν παραλαβεῖν ὕπνον τῆς ἀναπαύσεως,
 οἱ ἄρχοντες ἐμίσευσαν, ὑπᾶν τοῦ κοιμηθῆναι.

κατασκευὴ ἐποίησε ὁ Πάρις νὰ μισσεύσῃ.

κατασκευὴν ἐποίησεν ὁ Πάρις μετὰ τέχνης,
 καὶ ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ λαμπροῦ ἐξηλθεν, ἐκατέβη

410 μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, ὅπου ἦσαν μετὰ κεύνον,
 ἤλθασιν εἰς τὸν ταρανᾶ, μικρὸν καράβιν ἡδραν,

γαλιδότα ἐπιτήδειαν μετὰ κουτιῶν ἀρμένον,

καὶ μὴ τινος γινώσκοντος ἐσέβησαν ἀπέσω

μὲ ἄλλους ναύτας τοῦ γιγαλοῦ ἐξεβαίνον καὶ ὑπαγαίνου.

415 ὁ Πάρις γοῦν ἐμίσευσεν ἀπὸ τὴν προΐαν χώραν,

ἐξέβη δόχως ταραχῆς, μισσεύουν καὶ ὑπαγαίνου,

οὐκ ἔξευραν οἱ ταπεινοί, ποίαν δόδν ὑπᾶσιν.

f.12v δύο ἡμέρες ἀρμενίζασιν καὶ οὐκ ἔξευραν / ποῦ νὰ πῶ-
 ἐν δὲ τοῦ ἡλίου μίσσευμα ἐλθόντος δὲ τῆς νύκτας

397 στεναγμὸς P // 398 λιχοθυμίες P // 405 παραλαβῇ P //
 412 ἄρμένον P // 413 τινος) τῇ P cf. Ach. 129 // 415 γοῦ
 P //

420 σκληριὰ μεγάλῃ δυνατὴ καὶ ταραχὴ τοὺς ἦλθεν,
 ἔχασαν τὸ κατάρτι τοὺς μαζὶ μὲ τ' ἄρμενά τους,
 πρὶν δὲ τὸ φέγγος τὸ πρῶτ' εὐρίσκεται εἰς βράχος
 ψηλὸν ἀκατατῆρητον ἔπесεν τὸ καράβιν.

ἐπνίγησαν οἱ ἄνθρωποι, κανεῖς οὐκ ἐγλυτύνει,

425 μόνον ὁ Πάρις μοναχός, νὰ γένουσι τὰ μέλλουν.

ὁ Πάρις μόνος ἐγλύτωκε διὰ τὰ μέλλει νὰ γένουν.

ἡ θάλασσα τὸν ἔφθασεν ἀπάνω εἰς μονοπέτριν,
 καὶ δράσσει καὶ ἀποκρατεῖ ὥστε νὰ ξημερώσῃ.

ἀφούτου ἐξημέρωσεν, τηρᾷ τὴν γῆν τὸ βράχος.

430 καὶ παρασύρνεται μικρὸν, τοὺς ὀφθαλμούς του ἀνοίγει.

ἀποζαλίζεται δαμίν, τοὺς ὀφθαλμούς του ἀνοίγει.

πῶς οὐκ ἔχασεν λογισμὸν καὶ νὰ παρέλθ' ὁ νοῦς του

εἰς τὰ κακὰ τὰ ἔπαθε, τὰς συμφορὰς τὰς εἶδεν;

σηκώνεται δαμίζικον, περιπατεῖ καμπίδον,

435 καὶ ὅταν τὴν γῆν ἐπάτησεν, εὐρίσκει μονοπάτιν,

τὸ μονοπάτιν περπατεῖ, ὥραν πολλὴν τὸ τρέχει,

ἐκάθισε νὰ ἀναπαυθῇ, μικρὸν νὰ ἀνασῇ.

καθ' ἑαυτοῦ του ἔλεγεν· νῆτον πνιγμὸς σὲ μέναν,

νῆχα πνιγῇ κ' ἐγὼ μαζὶ μετὰ τοὺς ἐδικούς μου

440 καὶ διὰ νὰ γένουν τὰ πασιν οἱ μάνται ἀστρονόμοι,

ἐκ τοῦ θανάτου ἐβγάξει με ἡ ἀτυχὴ μου τύχης.

ὥραν πολλὴν περιπατεῖ κ' εὐρίσκει μοναστήρι

εἰς τόπον εὐμορφόβαλτον καὶ δενδροκαρποφόρον.

τρεῖς καλογέροι ἐκάθουντα εἰς αὐτὸ τὸ μοναστήρι.

445 βλέπουν το οἱ καλόγεροι, θαυμάζου καὶ ἀποροῦσιν
 εἰς τὸν χειμῶν, τὴν κλύδωνα, μὲ ντζίμπούνι νὰ τρέχῃ.
 ρωτοῦσιν καὶ ρωτᾷ καὶ αὐτὸς καὶ ἀμᾶδι συνθηνοῦσιν,
 ἄπτουν ἱστίαν, ζεσταίνουν τον, ἐνδύνουν καὶ ταγίζουν.

426 μέλειν ἐγένουν P // post 444 vac. 1 lin. //

ὁ Πάρις ἐπηγήφερεν ἐκ τὴν πολλὴν ἀνάγκην,
 450 δηλώνει τὴν ὑπόθεσιν τῆς θαλασσοπνιγείας,
 καὶ συλλυποῦνται καὶ θρηνοῦν αὐτόν οἱ καλογέροι.
 ποῶς οὐκ ὤμολόγησε, τί γενεῆς ὑπάρχει.

τί τὰ πολλὰ πολυγραφεῖ; μακρόν καὶ τὸν λόγον,
 καὶ παρατρέχω περισσὰ τὰ ἔθλα τὰ τοῦ Πάρι,
 f.13v 455 νὰ γράψω καὶ / καταλεπτὸν ἀφήγησιν τῆς Τροίας.

θέλω καιροῦ παραδρομὴν καὶ πλάτος ὅλου χρόνου,
 μάθησιν γὰρ τοῦ Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους γινώσκων,
 καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶν, Ὁμήρου τοῦ μεγάλου,
 ἀλλ' ὅμως στήσω τὴν γραφὴν νὰ παῦσω τὰ τοῦ Πάρι,
 460 καὶ ἀρξομαι ἀφήγησιν Ἑλένης Μενελάου.

ἔχε τὸν νοῦ σου ἐνθυμοῦ τούτου τοῦ τέλους λόγου,
 καὶ πάλιν νὰ μετέλθωμεν εἰς τοῦτον μας τὸν λόγον.

ἡ Ἑλένη ἡ ἐξαίρετος, ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη,
 ἡ θαυμαστὴ καὶ ἡ φρικτὴ τὸ γύναιον ἐκεῖνο,
 465 τὸ οὐκ ἐπλάσθη ἐξ ἀρχῆς εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 τὸ οὐκ ἐφάνη πούποτε, ἄλλη οὐκ ἐγεννήθη.

μάννα οὐκ ἔτεκεν παιδὶν ἀπάνω εἰς γῆς τὴν ὄψιν,
 μάννα οὐκ ἐσυνέλαβε ἄλλη εἰς τὸν παρόντα,
 κύρις γὰρ οὐκ ἠκούσθηκεν νὰ σπεύρῃ τέτοιον ξένον,
 470 ἐξάκουστον παρόδοξον ἔξωθεν ἐκ τῆς φύσης.

λέγουσιν τινὲς ἐκ τοῦς σοφοῦς, ὁμοιάζει καὶ τὸ πρᾶγμα.
 ἐκ τοῦ ἡλίου ἀπόκομμα ἦτον ἡ κόρη ἐκείνη,
 f.14r τῆς Ἀφροδίτης ἔνω/σις καὶ τῆς Σελήνης πλάσις,
 ὥστερ τὸ φέγγος ἔφεγγε τὸ πρόσωπον τῆς κόρης,

475 τὰ ἔσω εἰσερχόμενα φαίνονταν ἀπέξω,
 ἀντὶ τοῦ λύχνου καὶ φωτός καὶ τῆς Σελήνης φέγγος,
 ἀντὶ λαμπράδες φωταυγὲς ἔφεγγε τὰ τῆς νύκτας,
 καὶ τῆς νυκτὸς ἀπέδιδε φέγγος εἰς τὸν κοιτῶνα.
 ἐξέβη γὰρ ἀπανταχοῦ ἡ ἀκοή στὸν κόσμον,

455 vā¹) & P / σαφύγησιν P // post 462 vac. 1 lin. //

480 ἡκούσθη εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ρηγάδες,
 ἐξάκουστον παρόδοξο εἰς ὅλους τοὺς ρηγάδες.

ἄλλοι ἀρμάδα ἐποίκαν κότεργα ἐν θαλάσῃ,

ἄλλοι φουσατοκίνησεις ἐκ τῆς ἡγῆς τοῦ κάμπου.

πάντες αὐθέντες θαυμαστοὶ ἔπесαν εἰς τὸν κάμπον,

485 κότεργα πληθὺς ἀπειρον, τὸ οὐ δύναμαι νὰ γράψω.

ἀριφνισμὸν οὐκ εἴχασιν ἀπανταχοῦ ἐκ τοῦ κόσμου.

δύο ἡμερῶν διδαστήρια ἔξωθεν ἐκ τοῦ κάστρου

οἱ τέντες, οἱ παραταγές, οἱ παρησιές, οἱ δόξες.

ὀρίζονται καὶ φθείρονται, τὸ τίς αὐτὴν κερδίζει.

490 ἔγραψα, ἐπροέγραψα καὶ πάλι λέγω τοῦτο,

ἤθελα νοῦν δεύτατον καὶ / γινώσκων τελειωμένην,

ἐλευθερίαν τῆς γλώσσης ν' ἀφηγηθῶ, νὰ γράψω.

ἄλλ' ὅμως ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ ἀρίθμητα ἐκεῖνα

τίποτ' ἐλέξομαι μικρὸν τινὰς εἰς νεωτέρους,

495 καὶ νὰ ἐγνωρίζουν ἅπαντες τὸν πλανωμένον κόσμον

τὸν ἄστατον ἀκέρητον, τοὺς ἅπαντας κοιτῶνας.

ἡ κόρη πανεξαίρετος ἡ λαμπρότερα ἐκείνη

καὶ τοῦ φωτός ἡ φωταυγὴ ἔστεκεν εἰς τὸ κάστρον,

στὰ τρίκλινου ἀλόφεργα ἐκάθετον εἰς τὸν θρόνον,

500 παλάτιν ξενοχάραγον μετὰ μουσιουσμαράγδου,

γύρωθεν ταύτης ἔστεκαν κοράσια ἐξαιρεμένα,

καὶ βλέπασιν τὴν ταραχὴν ἔξωθεν τοῦ φουσαάτου.

οἱ μὲν ἐκαμαρόνασιν, οἱ δὲ δειλοσκοποῦντα.

χρόνους καιροὺς ἐποίκασιν νὰ μύχουνται ἀλλήλως,

505 καὶ προτιμοῦντα θάνατον καὶ χαλασμὸν σ' ἐκείνους,

παρὰ τὴν κόρην στερηθοῦν, τὸ ἀπόκομμα τοῦ φέγγους,

τῆς Ἀφροδίτης ἡ σπορά, ἀνατροπὴ Σελήνης.

ποῖα φύσις τῆς αἰσθήσεως ἡ ἀναίσθητος νὰ ἴδῃ,

νενεκρωμένους ἀνθρώπους νὰ ἴδῃ, νὰ ἀλεντραλίσῃ

f.15r 510 ἐ/κείνην τὴν παρόξενον, νὰ μὴν μετασσεύσῃ

486 ἀριφνισμὸν P // 490 ἔγραψαν P // 499 στρικλίνου P //
 500 fort. ante 499 collocandus // 503 δειλοσκοποῦντα) δαῦ
 ἐδηλοσκοποῦντα P // 505 προτιμοῦντα P //

πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ζωὴν καὶ αὐθεντιὰ καὶ κάστην; /

f.15v

τίς νά περῶν καὶ νά ἰδῇ καὶ τίς ν' ἀνευτραλίῃ
τὸ χρυσοασπιδόελαμπρον τὸ πρόσπων τῆς κόρης,
τὸ ἦθος τὸ ἀσύγκριτον, τὸ φλογερὸν τοῦ πόθου;
515 δὺδ ἔρωτες ἐκδίδουντα στοὺς νόμους τῆς ἀπάνω
μέ διμυσικὰ δοξάφια, μὲ τὰς φρικτὰς σαγίτιας.
καὶ εἴ τις στραφῇ τὸ βλέμμαν του νά ἰδῇ πρὸς τὴν κό-

ρην,

εὐθὺς καρδιοσφάζεται, βελοδοιχοτομεῖται,
καὶ τὴν ψυχὴν ἀρπάζουν τὴν, καὶ τὴν ζωὴν ἀφίνουν.
520 γίνεταί μέγας πόλεμος, καταλυμὸς εἰς αὐτοὺς,
καὶ φθόνος, ἀνακάτωσις ἀλλήλων στὰ φουσσᾶτα.

f.16r

βλέπου, στοχάζονται, θεωροῦν, μέλλει κακὸ νά γένη
καταλυσμὸς καὶ ἀφανισμὸς / εἰς τῶν ἑλλήνων γένος.

525 καὶ φιλοαστρονομισταί, μεγάλοι διδασκάλοι,
τοὺς βασιλεῖς παρακαλοῦν, καὶ τοὺς ρηγάδες λέγουν,
καὶ συντυχαίνουν ἅπαντες καὶ στεργοαφιδώνουν,
καὶ οἱ σοφοὶ ἐσύτυχαν καὶ ἔστερξαν παραυτίκα.

καὶ ὅρκον μέγαν δυνατόν ἐποίησαν ἀλλήλοις,
530 νά θέσουν κλήρους οἱ βασιλεῖς καὶ κλήρους οἱ ρηγάδες.
καὶ εἴ τις ἐν' τοῦ ριζικοῦ, ἐκεῖνος νά τὴν πάρῃ,
νά λείψουν οἱ καταλυμοί, πόλεμος καὶ ἡ μάχη.
τάχα καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς μικρὸν συγκαταβαίνει.

535 εἰς τοὺς κλήρους καὶ νικᾷ ὁ βασιλεὺς Ἑλένης,
βάνου τοὺς κλήρους καὶ χαμηλὸς εἰς γένος,
βάνει τοὺς κλήρους καὶ νικᾷ νά πάρῃ τὴν Ἑλένην,

post 511 vac. 29 linn. // 521 στὰ) τὰ p // 528 ἐσύτυχαν
οἱ σοφοὶ p // post 528 vac. 2 linn. //

καὶ τρεῖς φορὲς ἐθέκασιν, καὶ τρεῖς φορὲς ἐξέβη
εἰς ἕνα μικρὸν ρηγὸς υἷδν οὐχὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους,
μικρὸν αὐθέντη πενιχρόν, ἀλλὰ πολὺν τὸν πλοῦτον /
f.16v 540 συντάσσονται οἱ ἄρχοντες μικροί τε καὶ μεγάλοι,
οἱ βασιλεῖς οἱ θαυμαστοὶ ρηγάδες καὶ αὐθέντες.
τῆς στερεᾶς οἱ βασιλεῖς καὶ τῆς θαλάσσου αὐθέντες..

ὅρκον φρικτὸν καὶ θαυμαστόν, ὅρκον ἀφιδωμένον,
εἴ τις ἀντιλογήσεται, νά εἶναι τοῦ θανάτου,
545 ἐπέγραψαν οἱ βασιλεῖς, ἐπέγραψαν οἱ αὐθέντες.
ὅρκον δεσμώδην, πολεμοῦν καὶ στεργοαφιδώνουν,
ἂν ἐν' ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς κανεῖς ἐκ τοὺς ρηγάδες

καὶ δυνηθῇ νά ἀντειπῇ τὸ κατὰ τῆς Ἑλένης,
νά συναχθοῦν οἱ ἅπαντες νά εἶναι κατ' ἐκείνων,
550 νά τὸν χαλάσουν παντελῶς, καὶ νά τὸν ἀφανίσουν.

δένει τὰ χέρια του σφικτά, τοὺς ὅλους ἐπροσκύνα,
καὶ παιδευμένα, φρόνιμα τοὺς βασιλεῖς ἐλάλει.
αὐθέντες ὅλοι, βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ τοπάρχαι,
καὶ ἱσχυροὶ καὶ θαυμαστοὶ ἄρχοντες οἱ μεγάλοι

555 τῆς στερεᾶς, τῆς θάλασσας, τοῦ κόσμου ἀφιδωμένοι,
ἐτούτην τὴν πανεξαίρετον / πρέπει νά τὴν ἐπάρῃ
αὐθέντης μέγας δυνατός, νά τὴν ἐξεγκουρσεύσῃ.

ἂν φωρεθῇ κανεῖς αὐτήν, κρυφὰ νά τὴν ἐπάρῃ,
νά εὖρῃ μεγάλην δύναμι καὶ παρρησιὰ καὶ δόξα.

560 ἂ λᾶχῃ μὴ τὸ δυνηθῇ μηχανημα νά ποίσῃ,
ἥ φανερά ἢ ἔγκρυφα κανεῖς αὐτήν μὴ πάρῃ.

ἐγὼ γὰρ εἶμαι ἀδύνατος ἐκ τοὺς αὐθέντας ὅλους,
ἀπὸ τοὺς ὅλους βασιλεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς ρηγάδες.

νά σηκωθῇ κανεῖς τρανὸς ἢ βασιλεὺς ἢ ρῆγας,
565 καὶ φανερά δυναστικὰ αὐτήν νά μὲ τὴν πάρῃ,

539 πολὺ p // 548 τὸ) ὁ p // 550 τὸν¹) τοῦ p // post
550 vac. 2 linn. // 551 ἐπροκήνα p // 557 ἐξεγκουρσεύσῃ
p //

νὰ ἔχω ἐντροπὴ καὶ δνειδος ἀπὸ ὅλους τοὺς αὐθέντες.
δόξαν γυρεῦω καὶ τιμὴν κ' ἐγὼ νὰ λάβω αἰσχύνῃ.
ὁ λογισμός μου ἐπιθυμεῖ καὶ θέλει καὶ ἀγαπᾷ το,
τὰ ὕστερα συμβάματα φοβοῦμαι, δειλιδίζω.

570 συντάσσονται οἱ βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ αὐθέντες,
καὶ γράφου ὀρκωμόσια εἴ τις αὐτὸ νὰ πρόξῃ,
νὰ εἶναι ὅλοι κατ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν ἀφανίσουν.
τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ; μακρύνω καὶ τὸν λόγον.

f.17v καὶ προσκυνεῖ καὶ παῖρνει / τὴν Ἑλένην Μενελάου.
575 ἐστάθησαν οἱ πόλεμοι, ἤργησαν τὰ φουσαῖτα,
ὑπᾶσιν εἰς τοὺς τόπους τους, ὑπᾶν εἰς τὰ δικά τους.
καὶ εὐθυμεῖ καὶ χαίρεται αὐτὸς μετὰ Ἑλένης,
ἔχουν ἀλλήλους σκιρτησιμὸς καὶ γλυκασμοὺς μεγάλους.

τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο τύχης τῆς εἰμαρμένης;
580 ἄς ἔλθω εἰς ἀφήγησι τοῦ πρώτου μας τοῦ λόγου,
ἄς ἔλθωμεν εἰς ἀφήγησιν τοῦ ἀφανιστῆ τοῦ Πάρι,
τοῦ ἀφανιστῆ καὶ χαλαστῆ ἀπάσης τῆς Τρωάδος.

ὁ Πάρις γὰρ ἐγλύτωσεν, ἐξηλάθε ἐκ θαλάσσης,
ὅσοι μὲ Πάριν ἤτασιν κανεῖς οὐκ ἐγλυτάνει,
585 οὔτε τρανὸς οὔτε μικρὸς, μόνον αὐτὸς καὶ μόνος,
ᾧσπερ καὶ προεγράψαμεν τὰ ἐμπροσθεν τοῦ λόγου.
τρεῖς μῆνας ἐκατοίκησεν σ' αὐτὸ τὸ μοναστήριον,
δυστυχημένα αἵματα τὰ οὐκ ἦτον μαθημένους.

ποσῶς οὐκ ἐφάνερωσε τίνος καὶ πόθεν εἶναι,
590 ἀλλ' ᾧσπερ εἰς ἐκ τοῖς μικροῦς οὕτως εὐτὸς ἐτέρνα,
μανθάνει τὴν ὑπόθεσιν τῆς αὐθεντίας τὴν προᾶν,
πῶς εἶναι εἰς τὸ νη/σὶν αὐτὸν αὐθέντης κι ἡ Ἑλένη.
γυρεύει ἀγούρους ἐκλεκτοὺς καὶ ἀνδρας τῶν ἀρμάτων,
καὶ τάξεις καὶ παραταγὰς νὰ ποίση ὑπὸ δικοῦ του.

595 ἐπαῖρνει λόγον καὶ βουλὴν μετὰ τοὺς καλογέρους,

567 καὶ) καὶ κατ' P // 571 εἰς) εἰς P // 574 τὴν τὴν P
// post 582 vac. l 11n. // 590 ἐτέρναν P //

νὰ πᾶ καὶ αὐτὸς νὰ δουλωθῇ μὲ ταῦτον τὸν αὐθέντη,
αὐθέντη τὸν Μενέλαον, αὐθέντη τ' ὀμευνήτη,
τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης.

ὁ Πάρις γὰρ νὰ δουλωθῇ καὶ δουλευτὴς νὰ γένῃ.
600 καὶ δοῦ ἡμέρας περπατεῖ ὁ δυστυχὴς ὁ Πάρις,
ἤρρεν τὸ κᾶστρον, ἔμπηκεν ὀποῦτον ἡ Ἑλένη,
καὶ τριγυρίζει, βλέπει το, τὸ κᾶστρον καὶ τοὺς πύ-
ρους.

ἀνέθαλεν ὀλιγοστόν, τάχα μικρὸν ἔχδρη,
φορεῖ τζιμπούνιον βελουτόν, χρυσοεξομπλισμένον,
605 μὲ τὰ βραχιόλια τὰ χρυσά, μὲ τὸ μαργαριτάριν
ἅπάνω εἰς τὸ τζιμπούνιον ὡσὺν ἀπανωφόριν,
φορεῖ ρασιτικὸν κάμπαν, ἦτον τῶν καλογέρων,
ὀποῦ τὸν ἐχαρίσασιν ἐκεῖ στὸ μοναστήριον.

τινὲς ὀποῦ τὸν ἐβλεπαν τὸν Πάρι μὲ τὸ ράσον,
610 ἐνόμιζον καλὸν μετὰ τῆς φορεσίας,
ἐκ τοὺς πτωχοὺς / ἐφαίνετον μικρὸς δυστυχισμένος.
ὅλην τὴν ἡμέραν περπατεῖ, τὸ κᾶστρον τριγυρίζει,
στοῦ παλατίου τὴν αὐλὴν ἐσέμπηκεν νὰ βλέπῃ,
ἤρρεν ἐκεῖ παραταγὴν, ἤρρεν ἐκεῖ παιγνίδιον.

615 τὸ ράσον ρίπτει παρεκτός, μὲ τὸ τζιμπούνιον στᾶκει,
καὶ τὰ λαμπρά τῆς φούσας νικᾶν τὴν δυστυχία.

πολλὰ θαυμάσματα ἔποικεν ὁ Πάρις εἰς ἐκεῖνους,
ἀνδραγαθιὰς, ἐλευθεριὰς, τὰς ἦτον μαθημένους.
θαροῦν πιδεξιότητα καὶ παίδευσιν καὶ κάλλος

620 καὶ προκοπὲς ἀρίωντες τὰς ἐδειξεν, τὰς εἶχεν.
βλέπουν τὸ κάλλος τὸ λαμπρόν, τῆς ἡλικίας τὴν πλά-
σιν,
τὰ ἔμορφα, τὰ εὐγενικά, τὴν φρόνησιν τοῦ Πάρι.

ἀλλήλως γὰρ οἱ ἀρχοντες μαζὶν μὲ τὸν αὐθέντη
λαλοῦν καὶ συντυχαίνουσιν, τὸν Πάριν ἐπαινοῦσιν.

625 τοῦτος ὁ νέος φαίνεται νὰ εἶναι ἀπὸ μεγάλους,
γένους ἐνόδξου θαυμαστοῦ ὡς δεῖχνει καὶ ὡς ἀρμόζει.

597 τ' ὀμευνήτη) τὸν μενεύτι P // 616 νικᾶ P //

ρωτούσιν καὶ ἀδέχονται τίνος καὶ πόθεν ἔναι,
καὶ χώρας ποίας ποταπῆς καὶ γενεᾶς ὑπάρχει.
ὁ Πάρις ὁ φρονιμώτατος αὐτοὺς ἀπηλογήθη.

f.19r 630 ἄνθρωπος εἶμαι ἐκ τοὺς πρῶτους, τὸν κόσμον τριγυρίζω,

ἐξηγήθα ἐκ τοῦ τόπου μου καὶ ἐκ τῶ γονικῶ μου,
τὸ ριζικὸν τῆς τύχης μου θέλω νὰ δοκιμάσω,
νὰ δῶ τοῦ κόσμου τὰ πικρά, νὰ δῶ τὴν εἰμαρμένην,
νὰ δῶ τὸ μέλλον εἰς ἐμὲν καὶ τὸ συμβᾶν τοῦ χρόνου
635 γυρεύω αὐθέντη φυσικόν, γυρεύω βασιλέαν,
νὰ στέκομαι, νὰ δουλωθῶ, τοὺς ὀρισμοὺς πληρώνω.

ὁρίζει αὐθέντης παρευθὺς, ἀλλὰ γὰρ τὸν ἐφόραν,
ροῦχα χρυσὰ χρυσᾶ φωτὰ καὶ χρυσᾶ βαμμένα,
καὶ ἔναν ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἐποίησεν τὸν Πάρι,
640 εἰς τὸ παλᾶτιν ἀρχηγὸς καὶ πρῶτος τῶν ἀλόγων.
τιμοῦν τον καὶ ἀγαποῦσι τον μικροῦ τε καὶ μεγάλου,
καὶ μέγας πρωτοστράτορας ἦτον εἰς τὸ παλᾶτιν.
εἶχεν καὶ γνῶσιν φυσικὴν καὶ παίδευσι καὶ ἀνδρεία,
ὅλοι τὸν προσκηκόνονται οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου,
645 ὅλοι δωροφοροῦσιν τον ὡς πρῶτον τιμημένον./

ἐθέλησαν οἱ ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ ἀγοῦροι
νὰ παΐξουσιν τὰς κονταρεὰς καὶ νὰ χαροῦν ἀλλήλως,
δίχως τὰ ξιφηκόνταρα, μόνον τὰς ἄστες λέγω.
παΐξουν καὶ εὐθυμήσασιν, ἐχάρησαν μεγάλως.

650 κανεῖς οὐκ ἐδυνήθηκέν τον Πάρι νὰ κερδίση.
ἡγάπησέ τον ἐκ ψυχῆς αὐθέντης κι ἡ Ἑλένη,
ἀπὸ τὸν πόθον τὸν πολύν, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Πάριν,
τοῦ παλατίου κεφαλὴν ἐποικαν τον νὰ ἔναι.

εἶχεν ἡ κόρη σύννηθον ἀπάνω εἰς τραπέζιν
655 μετὰ πληρῶσαι τρυφισμὸν νὰ παΐξη τὸ παιγνίδιον.

+εὐδόμεν+ τὸ χαλκὸ κορδὸ τὸ μουσικὸν ἔκεινο.
ἐπαίξεν μὲ τὰς χεῖρας τῆς ἡ κόρη ἡ Ἑλένη.
καὶ ποιά ψυχὴ ἀναίσθητος, νὰ ἦκουεν ἐτότε,
νεκρὴ ἂν ἦτον παρευθὺς ἦθελεν μεταπνεύσειν,
660 καὶ ν' ἀνασάνη, νὰ σταθῇ καὶ εἰς αἰσθησὶν νὰ ἔλθῃ.

ἡ κόρη ἡ πανεξαίρετος ἡ Ἑλένη Μενελάου
εἰσέμπην εἰς τρῶσιν ἔρωτος, ἀγάπην εἰς τὸν Πάριν,
κρυφὰ σιγὰ ἀνόητα κανεῖς μὴν τὸ νοήση,
εἶχεν καὶ ὁ Πάρις εἰς αὐτὴν πόρους ἀπὸ καρδίας,
f.20r 665 τὸ φυ/σικὸν τὸ φρόνιμον οὐκ ἐφανερώνέ το.

ἀλλοιοῖνουν κρυφοσφάγματα κ' οἱ δύο των ἀντάμα,
πόνους καὶ δάκρυα, στεναγμοὺς ὁ Πάρις κ' ἡ Ἑλένη.
ἐν μίᾳ γούν τῶν ἡμερῶν ὁ Πάρις καὶ ἡ κόρη
ἔρωτοπόθοι φθαλμοῦ ἐγέυσασιν ἀλλήλως,

670 ἐξήνηθον ὁ πόθος των, ἐπιταλασμον ἀνέβη,
καὶ ἄφροτου ἐπεγεύθηκεν, ὀρίζει ἡ Ἑλένη,
νὰ φέρουν τὸ χαλκὸ κορδὸν τὸ συνήθως νὰ παΐξη.
παΐζει πολλὰ παράξενα σὰν ἦτον μαθημένη.

ἔσφαλε τίποτε μικρόν, τὸ ἐγροίκεσεν ὁ Πάρις,
675 πᾶντα τοῦ παιγνίσματος τὴν ἔλαθεν, τὴν κόρην,
ὁ Πάρις ἐπεκόντισε τολμήσας ἀναφέρει.

ὦ λαμπρότερα εὐγενικὴ κυρά μου ἡ ἐδικὴ μου,
ἦξευρε, κἀτι σ' ἔλαθε μικρὸν πατηματίτζιν.

καὶ γλυκερὰ καὶ ἔμνοστα τὸν Πάρι συντυχαίνει.
680 ἡξεύρεις καὶ κατέχεις το, ἐτοῦτο τὸ παιγνίδι,
ἄπλωσε, πίδσε, παΐξε το, ν' ἀκούσῃμεν νὰ ἴδοῦμεν.

656 +εὐδόμεν+) εὐδόμητο vel lyra heptachorda ? // post 660
vac. 1 lin. // 661 ἡ addidimus // 666 ἀλειονων P // post
676 vac. 1 lin. // 677 ὦ addidimus //

post 636 vac. 2 linn. // 646 ἡ ἔλησαν P //

γονατιστά δουλεωτικά ὁ Πάρις ἐπροσκύνα,
 ὁ Πάρις ἐπροσκύνησεν καὶ τὸ παιγνίδιον παίζει/
 παράξενα καὶ εὐμορφα ἀλλότριον παιγνίδιον,
 685 καὶ διπλοτριπλοτέρως ἐσέβη στήν ψυχὴν της
 καὶ κόπτεται καὶ διχοτομεῖ τοῦ καθενὸς καρδίαν.
 τίς δύναται ἀπὸ τοῦς δυὸ καὶ τίς νὰ ἀνεντραλίση
 καὶ ποιδὲς τὸ πρῶτον νὰ τὸ πῆ καὶ νὰ τὸ ἐξεκλείση
 νὰ φανερώσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔρωτος τὴν τρῶσιν.
 690 κῶψω, κοντεύσω, τὸ λαλῶ, τὸ γράφω, τὸ ἀφηγοῦμαι,
 καὶ συντομεύσω ἀφήγησιν, πολλὰ τὴν παρασύρνω.
 ἡ κόρη ἀρχὴν ἐποίησεν, ἡ κόρη ἀρχὴν ἐποίκεν,
 τὴν τρῶσιν γὰρ τοῦ ἔρωτος τὸν Πάριν μυστιολέγει,
 λέγει καὶ αὐτὸς ἀπόκοτα τὴν ἐδικὴν του τρῶσιν
 695 καταθαρροῦν ἀλλήλως των, καὶ μυστηρολογοῦσιν.
 πῶς νὰ 'βρουν τόπον [δ]ιον, πῶς νὰ 'βρουν μοναξία
 καὶ νὰ πληρώσουν γλυκασιμὸν ἀλλήλως τοῦ ἐρώτου;

ἐθέλησεν ὁ θαυμαστός αὐθέντης τῆς 'Ελένης
 νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν χώραν του, νὰ πάγῃ εἰς ἄλλον τόπον
 700 καστέλλι περιπόθητον τὸ εἶχε, τὸ ἡγάπα,
 καὶ σὺν ἔναι καὶ συνήθεια εἰς ὅλους τοὺς αὐθεντάδες
 τὰ κάστρα τους νὰ βλέ/πουσιν προμήθεια νὰ δίδουν.
 καὶ κάτεργον ἀρμάτωσε νὰ σέβῃ νὰ παγαίνει.
 τὸν Πάριν ἐπεφάσισεν, αὐθέντη τὸν ἐποίκεν
 705 νὰ προμηθεύεται καλῶς τὴν σύστασιν τοῦ τόπου,
 καὶ νὰ κρατῇ τὸ δίκαιον, κανεῖς μὴ ἀδικῇται.
 αὐτὸς μισεύγει παρευθὺς στὰ κάστρα του νὰ πάγῃ.
 ἦρεν καιρὸν καλούτζικον ὁ Πάρις τὸν ἐζήτη,
 710 τὸ ἐζήτη εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ἐστρίγγιζε στὰ νέφη,
 καὶ τὸ ἐστέναζεν πικρὰ στὸ φέγγος στὸ φεγγάρι.
 ἐποίηκεν, ἐκατέστησεν μετὰ 'Ελένης πόθον,

685 καὶ addidimus // 695 μυστηρογοῦσιν p // 698 ἐθέλησεν
 p // 701 σνηθεῖαν p //

ἐποίηκεν, ἐπεπλήρωσε τὰ τοῦ φρικτοῦ τοῦ 'Ερου.
 ὁ Πάρις δὲ καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόρην οὕτως λέγει.
 715 ἐσέμπηκα εἰς παρόδεισον, ἐστέκομαι ἀπέσω,
 ὥσπερ νὰ ἦμουν σκοτεινὸς νὰ μὴν ἐβλέπω κόσμον,
 νὰ περπατῶ δίχως τὸ φῶς καὶ τωρινὰ νὰ βλέψω,
 τὸν κόσμον οὐκ ἐγίνωσκα καὶ τώρα τὸν ἐβλέπω,
 φαίνεται με περιπέτομαι καὶ εἰς ἀέρα τρέχω,
 720 φαίνεται με ἐμονάρχησα εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον.
 τετραμνηναῖον ἔχαί/ρετο μαζί/τ'α με τὴν κόρην,
 τὸν γλυκασιμὸν τῆς ἡδονῆς, τὸ κἄλλος καὶ τὸ φέγγος.
 ἔγκυος γὰρ ἐγένετον ἡ κόρη με τὸν Πάριν,
 ὁ Πάρις τὴν ἐγγάστρωσε τὴν 'Ελένην Μενελάου,
 725 πληροφοροῦν τὸ γκάστριν της ὁ Πάρις τῆς 'Ελένης
 καὶ κατὰ πρῶτον ἐχαίρουντα τὰ ἐνήδονά τους κἄλλη,
 ὑστερολογισμομαχοῦν τὸ γκάστρι πῶς νὰ λάθῃ.
 ἐξομολογεῖται ἀληθινὰ ὁ Πάρις τὴν 'Ελένην
 τὸ ἀπὸ πόθεν γέγονεν, καὶ πῶς ἐξευτεύθη,
 730 καὶ διὰ τί ὑπόθρεσιν ἔναι ἐξωρισμένος.
 καὶ συμπονεῖ καὶ θλίβεται 'Ελένη Μενελάου,
 δίδουν βουλὴν νὰ φύγουσιν οἱ δυὸ ἀπὸ τὸν τόπον,
 μὴν τὸ νοήσῃ ὁ ἄνδρας της καὶ χάσῃ καὶ τὰ δύο.
 ἀρχεται ὁ Πάρις καὶ λαλεῖ τὴν κόρην με τὰ δάκρυα·
 735 φῶς μου, ψυχὴ μου, ἀνασασμέ, παρηγοριὰ ἐδική μου
 νᾶχα πνιγὴ κ' ἐγὼ μαζὶν μετὰ τοὺς ἐδικοὺς μου,
 παρὰ νὰ ζῶ στὸν ἔρωτα τὸν [δ]ικόν σου, φῶς μου.
 ἤξευρε, πάντων δέσποινα, δὲν ἔχομεν νὰ πᾶμε,/
 καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, αὐθέντες καὶ ρηγάδες,
 740 ὅλοι ἦσαν στὸ δροκωμόσιον, τὸ ποῦ νὰ πᾶμε οὐκ ἔχω.
 πάλιν ἐγὼ - ὁ πατέρας μου μετὰ τοιοῦτον τρόπον -
 ἐξωρισμένος ἐβγήκα νὰ μὴ στραφῶ ἐξοπίσω,
 ἐὰν συμβῇ τοῦ νὰ στραφῶ, συντόμως ν' ἀποθάνω,
 ἀλλ' ὅμως πανεξάρετη καὶ μοσχομυρισμένη,
 745 φῶς τῆς ἡμέρας λαμπτικόν, οὐκ ἔχομεν νὰ πᾶμε.

724 ἐνκάστρωσαι p // 727 κάστρι p // 733 της Giannopoulos
 add. // 744 πανεξάρετη p // 745 λαπτικὸν p //

μόνον εἰς τὸν πατέρα μου ἔσωθεν τῆς Τροιάδος,
 κἀλλιον νὰ ἀποθάνοιμε ἀπὸ τοῦς δεικούς μας,
 παρ' ἀπὸ ξένους νὰ συμβῇ ἡμᾶς θανατωθῆναι,
 κἀλλιον ὁ πατέρας μας νὰ ὀρίσῃ νὰ μὲ κόψουν,
 750 παροῦ στὰ ξένα χέρια νὰ τύχη ν' ἀποθάνω.

ἀρα ἂν σταθοῦν καὶ οὐκ ἐξέλθωσιν, τὸ γκάστριν ἀγορί-
 κῆσουν,

θέλουν χαθῇ οἱ δυὸ μαζί χωρὶς κανένα λόγον,
 πάλιν ἔδν μισσεύσουσιν, οὐκ ἔχουν ποῦ νὰ πᾶσιν
 οὔτε εἰς νησὶν οὔτε στερεάν οὐδ' εἰς κανέναν τόπον.

755 τὸ ποῦ νὰ πᾶν οὐκ ἔχουσιν, ὅλοι ἦταν εἰς τὸν ὄρκον.
 πίπτει ὁ Πάρις τὰ/χάτες σ' ἀσθένειαν μεγάλην,
 καὶ ὀρματῶναι κότεργον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Τρωάδα,
 τάχα νὰ εὖρῃ λατρὸν νὰ λυτρωθῇ τοῦ πάθους.

ἐφόρεσεν ἡ θαυμαστή 'Ελένη Μενελάου

760 ἀνδρεῖα ρούχα θαυμαστά, κανεῖς οὐκ ἐγοικᾷ το,
 σεμπαίνουσιν εἰς τὸ κότεργον καὶ ὑπᾶσιν εἰς τὴν

Τροίαν,
 μετὰ τοῦ πλούτου τοῦ πολλοῦ τοῦ αὐθεντὸς ἐκείνου,
 ἔσωσαν, ἐπεσῶσας αὐγὴ πρὼτὶ στήν Τροίαν.

μανθάνει το ὁ βασιλεὺς τοῦ Πάρι ὁ πατέρας,
 765 γίνεταὶ ὀχλήσις πολλή καὶ παραχῇ καὶ ἑλῆ,
 ἠκούστηκε κ' ἐμάθαν το ἅπανα Τροία χώρα,
 θόρυβος μέγας καὶ φορικτὸς καὶ ὀχλήσις μεγάλη.

βλέπει τον ὁ πατέρας του, κλαίει καὶ ἀναστενάζει,
 βλέπει τὸν ἡ μητέρα του, θρηνογοροκοποῦται,

770 φαίνει εἰς γῆν τοὺς πλοκαμούς, τοῦ τριχαριῶ τριχά-
 ριν,

φαίνει καὶ καταξάινει τα, καὶ εἰς τὴν γῆν τὰ θέτει.
 πάλιν κινουῦνται τὰ γλυπτά, πάλιν στριγγοφωνάζουν, //

752 οὐ δυὸ addidimus // 756 σ' addidimus // post 763 vac.
 2 linn. // 764 ἀνθάνει p // 767 ὀθλυσις p //

f.23r

ἐξωφονοῦν τὰ ἀγάλματα τὰ μέλλουν θέλουν γένη-
 μὴ ἀποκτείνης, Πρίαμε, τὸν Πάρι τὸν υἱόν σου,
 775 μέλλει τὰ μέλλουν νὰ γένουν, ὁ χρόνος βοηθεῖ τα.
 καὶ μετὰ ταῦτα ἀκούεται στοὺς βασιλεῖς ἐκείνους
 ρηγάδες δὲ καὶ ἄρχοντες καὶ αὐθέντας ἐπηρμένους
 ποὺ εἶχαν τὸ ὀρκωμόσιον νὰ εἶναι κατ' ἀπάνω,
 εἴ τις νὰ πᾶρῃ ἐπίβουλα 'Ελένην Μενελάου.

780 συνεκροτήθη πόλεμος εἰς Τροίαν μετ' Ἑλλήνων,
 συνεκροτήθη πόλεμος ἐκ πάσης γῆς καὶ χώρας,
 πόλεμος φροβερώτατος καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας,
 ὁμοῖος γὰρ οὐ γέγονεν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 εἰς ἔνωσιν ἦσαν βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ τοπάρχαι,
 785 Αἶας ὁ πολειμόκλονος καὶ βριαρόχειρ γίγας
 τῆς Ἀλαμάνιας ὁ κρατῶν δεσπότης καὶ ρηγεὺς,
 ἐκ τῆς Ἰθάκας Ὀδυσσεύς, Πλεπόλειμος ἐκ Ρόδου
 καὶ ἐν θαλάσῃ καὶ ἐξ ἐρηδῶς Ἑλληνες μετὰ πλοῖα
 ἀπὸ τὴν νῆσον τὴν δῶδν ἕως τὴν Κακτοροία,

790 γιοφύριν γὰρ ἐποίησαν μετὰ κότεργα καὶ πλοῖα /
 καὶ ἐπερνοῦσαν ἄνωθεν ἀπὸ ξηρὰν εἰς ἄλλη.

f.23v

ὁ θαυμαστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μέγας τροπαιοῦχος,
 ὁ δυνατὸς ὁ ἰσχυρὸς ὁ πολεμοκλονοδρόμος
 καὶ καύχημα τὸν εἶχασιν οἱ Ἑλληνες ἐκεῖσε.

795 θέλω μικρὸν ν' ἀφηγηθῶ μεγάλου Ἀχιλλέως,
 ὥσπερ ἄγαν φιλόσοφος Ὅμηρος διδασκάλων
 ὁ ποιητῆς ὁ θαυμαστὸς τὰ τῶν Ἑλλήνων πᾶσι,
 αὐτὸς βιβλίον ἱστόρησε μεγάλου Ἀχιλλέως
 τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ χαρίσματά του.

800 ὁ θαυμαστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μέγας τροπαιοῦχος,
 εἶχαν τον γὰρ οἱ Ἑλληνες τὸν Ἀχιλλέα Πελεΐδην
 πρῶτον καὶ μέγαν ἀνθρωπον εἰς ὅλα τὰ φουσσαῖα,
 ἀνδρειωμένον εὐτολμον, ἕτερος οὐκ ἐφάνη.
 ἀπὸ τῆς χώρας ἔσωθεν τῆς Τροίας τῆς φανισμένης

784 εἰς ἔνωσιν ἦσαν cf. Ach. 1763 ubi legendum εἰς ἔνωσιν ἦσαν
 pro ἐν ᾧ συνῆσαν // 785 πολειμόκλος p // 786 ρηγεὺς) ρισέ-
 βων p cf. Ach. 1765 // 787 Ἰθάκας) σὺν θήκας p; cf. Ach. 1766
 // 788 ἑλῆνης p // 797 τᾶ) τὸ p / πᾶσι) βᾶθη p //

805 ἦτον κοράσιον εὐμορφον πάνυ ὠραιότερα,
ἢ Βρισεῖδα δνόματι τοῦ χρύσου ἡ θυγάτηρ.

εἶδεν αὐτήν ὁ Ἀχιλλεύς, δυναστικὰ τὴν παίρνει
ἀπὸ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὄλων τῶν συγγενῶν τῆς,
καὶ μέγαν πόθον ἔβαλεν εἰς αὐτήν τὴν ὠραίαν,

f.24r 810 ἡμέρα νύκτα κέitetαι στήν τέντα του ἀ/ποκάτου·
τὴν μάχην καὶ τὸν πόλεμον ἔξαπολεῖ καὶ ἀφήνει
τὰ κονταροκτυπήματα καὶ τὰς μονομαχίας,

ὅλα ἐπαρτίθει τα, μόνον στή Χρυσῆῖδα
ὁ νοῦς του καὶ ἡ μέριμνα ἡ ἀγάπη του καὶ ὁ πόθος

815 ἀνασασμός του ὁ γλυκὺς ἔναι στή Χρυσῆῖδα.
γίνεται ταῦτα θάνατος ἔσῳθεν τῶν Ἑλλήνων
ἀπὸ θεοῦ θανατικὸν εἰς τὰ φουσαῖα μέσα.

πάλιν μαντεύονται νὰ δοῦν διὰ τὸ θανατικόν,
ὁποῦ ἐγίνη στοὺς Ἑλλήνας.

820 θέτουν οἱ μάνται νὰ τὸ δοῦν τὰ τοῦ θανάτου ἐκείνου
πῶς ἦλθεν τὸ θανατικὸν εἰς τὸ φουσαῖτον μέσα,
καὶ διὰ τί ὑπόθεσιν ὁ θάνατος ἐσέβη,

εἰς τὰ φουσαῖα δυνατὰ, πολλὰ τοὺς ἀφανίζει.
οἱ ἀστρονόμοι εὐρίσκουσι, λέγουν το καὶ οἱ μάντες,
825 νὰ δώσου τὸν πατέρα τῆς τὴν κόρην Χρυσῆῖδα,
ταῦτα νὰ παύσῃ ὁ θάνατος εἰς τῶν Ἑλλήνων γένος.
μετὰ τῆς συμβουλῆς ὄλων οἱ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες
τὴν χρυσῆῖδα παίρνουσιν, ἔδωκαν τὴν τὸν χρῦσιν.
λυπᾶται ὁ μέγας Ἀχιλλεύς ἀμέτροτα μεγάλα,

830 ποσὺς οὐδὲν ἐτέλησεν ἵνα καθαλλικεύσῃ

f.24v ἵνα φο/ρέσῃ ἄρματα ἵνα μονομαχήσῃ,
ἀλλὰ τὴν μάχην ἔφηκεν, ἔξαπολεῖ τὰ πάντα,
κ' εἰς τὰ φουσαῖα περπατεῖ ὡς πενιχρὸς αὐθέντης.
λυποῦνται γὰρ οἱ βασιλεῖς οἱ συμπολεμισταὶ του,

835 τὸ πῶς ὁ μέγας Ἀχιλλεύς οὐδὲν μονομαχίζει.
ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς πικρίας γυναικεία ροῦχα βάνει

808 τῶν) τὸ p //

καὶ εἰς φουσαῖα περπατεῖ καὶ οὐδὲν τὸν ἐγνωρίζουν,
πληθὸς γυναικῆς ἦτασιν ἀπέσω εἰς τὰ φουσαῖα,
πάντων ρηγάδων, βασιλέων, αὐθέντων καὶ ἀρχόντων,
840 νὰ ἔναι διὰ δούλευσιν καὶ ἀνάπαισιν ἐκεῖσε.

γυρεύουν τον οἱ βασιλεῖς νὰ δοῦν τὸν βασιλέα.
οὐκ ἤμπορουν τὸ μᾶθουσιν οὔτε νὰ τὸν ἴδουσιν.
οἱ μὲν λαλοῦν· ἐχάθηκεν, κ' οἱ ἕτεροι κρατοῦσιν,

διότι τὸν ἐπῆρασιν τὴν κόρην χρυσῆῖδα,
845 αὐτὸς καὶ ἐπαμείρισε, τάχα μικρὸν λυπεῖται.

καὶ εἰς ἐκ τοὺς φιλόσοφους τοὺς βασιλεῖς ἐλάλειε·
ἀν κρήξετε μὲ ὀρισμὸν νὰ μάθετε διὰ κείνον,
ἐγὼ νὰ εὐρῶ ποῦ κἀθεταί καὶ ποῦ ἔναι ἀπλικεμένος.

παρακαλοῦν τον ἄπαντες, νὰ πάγῃ, νὰ γυρεύσῃ.

850 ἐπαίρνει ἀξιοτίμητα σπαθιά ἐγκοσμημένα,
f.25r γί/νεται ὡς πραγματευτής, γυρίζει εἰς τὸ φουσαῖτον

καὶ τὰ σπαθία πρᾶτρεῖ εἰς πάντας τοὺς ἐκεῖσε,
εἰς τέντα μιὰ παρέξωθεν εἰς ἄκραν τοῦ φουσαῖτου
ἐκάθετον ὁ Ἀχιλλεύς μὲ τὰ γυναικεία ροῦχα,

855 ἦσαν καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

στραφεῖν, ἴδεν ὁ Ἀχιλλεύς τὸν πρᾶτην τῶν σπαθίων
μέσα στὲς τέντες κρᾶζει τον μὲ τὰ γυναικεία ροῦχα.
ἀπλώνει, πιδάνει τὸ σπαθί, τάχατε ν' ἀγοράσῃ,

καὶ ἐκεῖνος ἐκ τὸ πιάσιμον πάραυτα ἐγνώρισέν τον.
860 οὐκ ἔναι γυναικείον πιάσιμον - μὴ γένοιτο στὸν κόσ-
μον -

καταλαβάνει, γνώθει τον, οὐκ ἔναι αὐτὴ γυναῖκα,

τὰ σχήματα τὰ ἥθικὰ γνωρίζει παραυτίκα,

τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φρικτοῦ, ἄλλος τινὸς οὐκ ἔναι.

ἔξεβῃ ὁ φιλόσοφος, στοὺς βασιλεῖς ὑπάγει,

841 τὸν βασιλέα) τὸν ἀχιλλέα add. p // 845 αὐτὸ p // 847
δύαται κεύον p; corr. Giannoulos // post 849 vac. 1 lin. //
850 ἐγκοσμημένα p // 855 ἄνδρας p // post 857 itezauit 855
p // 862 σχήματα p //

865 λέγει, πληροφοροῦνται τοὺς διὰ τὸν Ἀχιλλέα.
καβαλλικεῶν βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ αὐθέντες
καὶ μερικοὶ ἐκ τούτων ἄρχοντες ὑπᾶσιν εἰς τὴν τέντα,
ἐκεῖ ὅπου ἐκείσθην ὁ μέγας Ἀχιλλεύς,
καὶ χαιρετοῦν τὸν φιλικὰ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης.
f.25v 870 δ' Ἀχιλλέα θαν/μαστὲ καὶ πρῶτε τῆς ἀνδρείας,
ρίξε τὴν λύπην τὴν κρατεῖς καὶ τὰ γυναικεία ροῦχα,
διότι ἀφανίζου μας οἱ ἔσθην τῆς Τρώας
ἀποῦ τὴν μάχην ἔπαυσε, τὸν πόλεμον ἀφῆκες.
οἱ Τρώϊλοι ξεβαίνουσιν καὶ τὰ φουσσάτα φθείρου
875 ἔναι ἐντροπὴ εἰς τὸ γένος μας, μάλλον ζημιὰ μεγάλη.
λαλοῦν καὶ κολακεύουν τὸν, μάλλον παρηγοροῦν τὸν,
καὶ μέσα φέρουν, σφύρουν τὸν, στὴν πρωτινὴν τοῦ τέν-
τα.

ἐννέα χρόνους ἐπολέμειζαν οἱ Ἕλληνες στὴν Τρώαν,
ἐκεῖ ἐπερυσινάχθησαν ὅλης τῆς γῆς φουσσάτα,
880 ἐκεῖ ἐπεριμαζώκησαν καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες,
καὶ ὄχλησις καὶ ταραχὴ καὶ πόλεμος καὶ μάχη,
καταλυμὸς καὶ ζαλισμὸς καὶ αἵματοχυσίαι.
ἄρα μου τίς νὰ θυγηθῇ καταλειπὸν νὰ γράψῃ
ἐξαπορεῖ με ὁ λογισμὸς, αἱ χεῖρες καὶ ἡ γλῶσσα.
885 ἐξίσταμαι ν' ἀφηγηθῶ κατὰ τὴν Κακοτροίαν.

ἡμεῖς δὲ βέβλους ἔχομεν σοφῶν τε καὶ ρητόρων
ἀλλ' ὅμως γράφω παιδινὰ τινὰς τῶν νεωτέρων,
τάχα μικρὸν νὰ ἐγροικῶ τὴν ἱστορίαν τῆς Τρώας.
ἦταν ἀπέξω οἱ Ἕλληνες μὲ δύναμης μεγάλης
890 καὶ ἀπὸ μέσα οἱ Τρώϊλοι μονομαχοῦν ἀλλήλοις,
αὔξουναι ἡ / μάχη θυσιατὰ καὶ γίνεται μεγάλη
αὔξυνουσιν οἱ πόλεμοι καὶ ἡ συμφορὰ πληθαίνει,
ὅσα παιγνίδια σύρνονται εἰς τὸν παρόντα κόσμον,
ἐκ τότε τὰ εἰδείσαν οἱ Ἕλληνες στὴν Τροίαν,
895 εἰς τὰ πολλὰ τὰ γέγονεν εἰς τὸν μέρος ἐκείνον,
τὰ ἀρίφνητα, τὰ ἀμέτρητα οὐ δύνομαι νὰ γράφω.

f.26r

877 τένται p // 891 bis scr. p // post 896 vac. 2 linn. //

δίδουν βουλὴν οἱ ἄρχοντες μετὰ τοὺς Τρωῖλίας.
ἀς παύσωμεν τὸν πόλεμον ἀς χαλερώσῃ ἡ μάχη,
ἀς ξέβῃ ὁ Πάρις ἔξωθεν μαζὶ νὰ πολεμήσῃ
900 μὲ τῆς Ἑλένης τὸν ἀνὴρ καὶ νὰ μονομαχήσουν,
εἴ τις νικήσῃ ἀπὸ τοὺς δύο, νὰ πάρῃ τὴν Ἑλένην,
νὰ λείψουσιν αἱ ταραχαὶ καὶ αἱ αἵματοχυσίαι.
συγκαταβαίνουσιν οἱ δύο τὸν πόλεμον νὰ ποίσουν.
παραμερίζουν, ὑπασι παρέξω τὰ φουσσάτα.

905 ἡρμάτωσαν οἱ Ἕλληνες τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης,
ἡρμάτωσαν οἱ Τρώϊλοι τὸν Πάριν ἐκ τὸ κάστρον,
ἔξω τῆς πόρτας ἔβγηκεν, ζητᾷ νὰ πολεμήσῃ.
θέλει ἡ κόρη ν' ἀνεβῇ, / θέλει νὰ πᾶ στὸν πύργον

f.26v

νὰ παρασκύψῃ καὶ νὰ ἰδῇ, τίς ἐκ τούτων δύο κερδίσῃ.
910 ἀρχόντισσες εὐγενικὲς αὐτὴν ἀκολουθοῦσιν,
περνοῦν καὶ διαβαίνουσιν στὴν λόντζα καὶ εἰς τὴν
πόρταν,
ἐκεῖ ὅπου ἐκάθονταν οἱ ἄρχοντες τῆς Τρώας.

τὸ νὰ τὴν δοῦσιν νὰ διαβῇ, σηκώνονται ὁλόθροιοι
ὅλοι ἐπροσηκώθησαν, ἅπαντες προσκυνοῦσιν,
915 στρέφονται, βλέπουσιν τὸ φῶς τὴν Ἀφροδίτην τ' ἄσ-
τρον,
τὸ τοῦ ἡλίου ἀπόκομμα, τοῦ οὐρανοῦ κοιμῆματι.

ἐξαποροῦν καὶ φρίττουςιν οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας
καὶ ὡς ἔυκολοίθινοι ἄνθρωποι ἐστέκαν καὶ ἐβλέπαν
τὸ κάλλος τὸ οὐκ ἐφάνηκεν καὶ ἄνθρωπος οὐκ εἶδε.

920 καὶ λέγουσιν οἱ ἄρχοντες οἱ θαυμαστοὶ τῆς Τρώας.

898 πόνταλινον p // χαλεπώσῃ μάχη p // 900 νὰ s.l. p //
904 ὕπασι) οἰπαίξῃ p // 918 ξουλονολύθηνοι p // post 919
vac. 1 lin. //

καὶ ὁ μὲν Πάρις δεξιὰ τοῦ Ἀχιλλεύως στέκει
ἀριστερὰ ὁ Δειήφοβος, τὸ δόλιον τὸ ζεύγος,
ἠθέλησεν ὁ Ἀχιλλεύς εὐπλάγχχνος χαιρετῆσαι
980 τὸν Πάριν καὶ Δειήφοβον ὡς γυναικαδελφούς του
ὁ Ἀχιλλεύς ἐθάρρησεν στὸν ὄρκον τους / τὸν μέγαν
ἀνόλπιστα καὶ θαρρητὰ, οὐκ ἤξευρε τὸ πρᾶγμα.
δόλιον μαχαίριν διότομον ἐξανασπᾷ ἐκ τῆς ζώνης,
τὸν Ἀχιλλέα ἐκ πλευροῦ σφαγόντα τὸν ἐμπήγει,
985 ὁ Πάρις καὶ Δειήφοβος τὸν Ἀχιλλέα ἐσφάξαν
τὸν Ἀχιλλέα τὸν θαυμαστόν, τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν.
μανθάνουν ταῦτα οἱ Ἕλληνες ἀπέξω τοῦ φουσατότου,
οἱ συμπολεμιστῆδες του, οἱ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες
κλαίουσιν, βρυχοῦνται ἀπειρα, καρδιοδιχοτομοῦνται.
990 ἔτερον χρόνον πολεμοῦν διὰ τὸν Ἀχιλλέα,
καὶ πολεμοῦν καὶ μάχονται πάλιν ἐπιταλασίως,
θέλουν νὰ ποίσου μηχανήν, θέλουν νὰ ποίσουσιν τέχνην
μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυροῦ καὶ μετὰ χαλκωμάτων,
ἄλογον μέγαν ἐποίησαν μετὰ μεγάλης δόξης.
995 αὐθέντες γὰρ καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθέντες ἐπηριμένοι,
ρηγνύδες πρῶτοι θαυμαστοὶ ἐσέβησαν ἀπέσω,
καὶ μέσα εἰς τὸ ἄλογον ἐσέμψησαν ἐντέχνης.
τὸ ἄλογον ἐστέσασιν ἀπέξω ἀπὸ τῆς πόρτας
καὶ μέσα εἰς τὸ ἄλογον κἀθονται τριακόσιοι,
1000 ρηγνύδες γὰρ καὶ βασιλεῖς καὶ αὐθεντῶν παιδία.
τὰ κῆτεργα ἐμισσεύσασιν, τάχατε ὑπαγαίνουσιν
καὶ / τὰ φουσατὰ ὅμοιον σηκώνουνται, ὑπαγαίνουσιν,
τὰς τέντας, τὰς παραταγὰς, τὴν συνοδιδὸν ἐκείνη.

f. 29r

984 πλεροῦ p // 985 Ἀχιλλέαν p // 1003 τὰς² addidimus //
post 1003 vac. 2 linn. //

καίρουται καὶ εὐφραίνονται οἱ ἄρχοντες τῆς Τροίας,
1005 ἀνοίγουν πόρτας πᾶρευθς μὲ σκιρτησιμὸς μεγάλους,
καὶ βλέπουσιν τὸ ἄλογον, καὶ καμαρώνουσι το,
τοῖχον τῆς πόρτας καταλοῦν, τὸ ἄλογον ἐβάλλαν
μέσον τοῦ κᾶστρου βάνουν το μὲ χαρμονὴν μεγάλην,
μὲ παρρησιᾶν τὸ βάλασιν στὸ κᾶστρον τῆς Τρωάδος,
1010 λέγουσιν, ἐλπίζουσιν καὶ θαρροῦν, ὑπᾶσιν τὰ φουσατὰ.
ἡ νύκτα ἐπαράλαβεν, τὸ μεσονύκτιον ἦλθεν,
οἱ πάντες εὐθυμήσασιν ἔσωθεν τῆς Τρωάδος
καὶ τοῦ δλόγου μηχανὴν κανεῖς οὐκ ἤξευρέ την,
ὅταν γὰρ ἐπαράλαβεν τὸ ἦμισον τῆς νύκτας,
1015 ἀνοίγουσιν τὸ ἄλογον οἱ βασιλεῖς ἐκείνοι,
καὶ τῶν ρηγνύδων τὰ παιδία καὶ αὐθέντες ἐπηριμένοι,
ἐξῆλθαν ἐκ τὸ ἄλογον τριακόσιοι ἀρματωμένοι,
εἰς ἐξ αὐτοῦς ἐχώρησεν καὶ ἀνέβη εἰς τὸν πύργον,
καὶ λαμπυρίδες πολεμεῖ τὰ κῆτεργα νάλθοῦσιν. /
f. 29v 1020 ταῦτα ἐσυναθροίσθησαν τὰ κῆτεργα, τὰ πλοῖα,
ἐτόυτοι οἱ τριακόσιοι πιδνουσιν τοὺς οἰκους,
τῶν πρῶτων καὶ τῶν δυνατῶν ἀρχόντων τῆς Τρωάδος,
βάνουν ἱστιδὸν πυρκαϊδὴν ἀπὸ τετραμερῶθεν.
ἠνοίγασιν τὰς θύρας τους νὰ δοῦν τὸ τί ἐναι ἐκεῖνο,
1025 νὰ μάθουσιν τὴν ταραχὴν καὶ τὴν βοὴν ἐκείνην,
σκοτώναν, ἐθανάτωναν καὶ ἀπεκεφάλλιζάν τους,
καὶ τὰ φουσατὰ ὥρησαν ἐκ τὸ τειχίδν τοῦ κᾶστρου
ἐκεῖ ὁποῦ ἐχαλάσασιν καὶ τὸ ἄλογον ἐβάλλαν.
ἐσέμψηκαν οἱ Ἕλληνες καὶ ὅλα τὰ φουσατὰ,
1030 τὸ κᾶστρον ἐπαράλαβαν τὴν δυστυχὴ τὴν Τροίαν.
ὁ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός εἶχεν υἱὸν τοιοῦτον,
φρόνιμον ἐπιτήδειον, ἐλέγασιν τον Πύρρον.
ἀποζητᾷ ἐκ τοὺς Ἕλληνας Πρίαμον βασιλέαν,
τὸν Πάρι καὶ τοὺς ἀδελφούς, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Πάρι,
1035 καὶ γένος ἅπαν τὸ αὐτοῦ νὰ κῶψη εἰς τὸν τάφον,
εἰς τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φρικτοῦ ὁ υἱός του να τοὺς
κῶψη,

1012 εὐθὺς μήσασιν p // 1031 υἱὸν addidimus //

ἐπαίρνει τους με ἄλυσον δεμένους ἐκ τραχήλου,
 ἕως τοῦ τάφου σφύρει τους τοῦ ἀγλίου Ἀχιλλέως,
 ἐσφαξαν, ἤφανίσασιν, ἐχάλασαν, ἐφθεύραν,
 1040 μέχρι τῆς κούνης νήπια μικρά τε καὶ μεγάλα,
 ἐκοψαν, ἐκατάλυσαν, ἤφανισαν τελείως,
 τοῦ αἵματος ὁ ποταμὸς ἦλθε / μέχρι θαλάσσης.
 μέγα κακὸν ἐγένετο στὸ κἄστρον τῆς Τρωάδος,
 ποσὼς οὐδὲν ἠκούστηκε εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 1045 καταλυμὸς νὰ γένηται ἕτερος ὡς ἐκείνον.
 νῶδες νηπίων κεφαλὰς νῶδες μεσοκαιρήτων
 καὶ γέροντων καὶ γυναικῶν καὶ τίς νὰ μὴ λυπηταί;
 ποιά φύσις λέγω αἰσθητικὴ νὰ ἐβλεπε τοιαῦτα
 τὰ ξένα, τὰ παρόδοξα, τὰ γέγονεν εἰς Τροίαν

1050 νὰ μὴν ἐμετασάλευσεν ἀναίσθητος νὰ γένῃ.
 ἔπεσαν εἰς τὰ χρήματα τὰ θαυμαστὰ τοῦ κἄστρου,
 τὸν πλοῦτον τὸν ἀρίστητον ἐφθεύραν, ἐχαλάσαν.
 οὐ ᾿πηρετεῖ με ὁ λογισμὸς, ἡ γλῶσσα οὐ δύναται το,
 νὰ γράφω καὶ ν' ἀφηγηθῶ τὸν χαλασμὸν τῆς Τροίας,
 1055 ἐὰν γυρεῦσω ν' ἀφηγηθῶ καὶ νὰ τὰ λεπτογράφω.
 ἔναι μεγάλη ἐξαίσια, τέλος ποτὲ οὐκ ἔχουν.
 ὁ μέγας ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ σοφὸς Ἑλλήνων
 Ὅμηρος βίβλον ἔπλασεν τὰ τῆς Τρωάδος πάθη,
 ἅπαντα γὰρ τὰ γέγονεν, ἀφανισμὸς τῆς Τρώας.

1060 ἡμεῖς γὰρ τι παραιοικρόν τὸ κατὰ τῆς συνάμης
 εἰς ἰδιώτας παιδινὰ γράφω τὰ τῆς Τρωάδος,
 ὅπως γνωρίζουν ἅπαντες τὰ πράγματα τοῦ κόσμου,
 οὔτε τὰ κἄλ/λη φθελοῦν οὔτε ὁ πλοῦτος μένει
 οὔτε ἀνδρεῖα δύναται θάνατον πολυμήσαι,
 1065 τὰ πάντα μάταια κενά, τὰ πάντα ζοφωμένα,
 πλάνη μεγάλη θαυμαστὴ στήν ἀνθρωπεῖαν φύσιν,
 καὶ τὸ μυστήριον τὸ φρικτὸν κανεῖς οὐκ ἐνθυμᾶται,
 ἀλλὰ τὰ μάταια καὶ κενὰ σπουδάζουν καὶ μοχθοῦσιν,
 πλεονεξέϊαν καὶ ἀπραγὴν, φθόνον, ἀλαζονίαν.

1040 νήπιον P // 1058 πάθην P // 1061 ἰδεῖν P // 1063
 πλοῦτος) πλοῦτος τοῦ P //

1070 ἀφοῦ γὰρ ἠφανίσασιν τὴν δυστυχὴν τὴν Τροίαν,
 τὴν ἄτυχον πανάτυχον πάντως ἀπολεσμένην,
 πνοὴν οὐδὲν ἀφήκασιν οὔτε μικρὸν οὐ μέγαν.
 ἐμίσευσαν οἱ βασιλεῖς μὲ ὅλα τὰ φουσσῶτα,
 μισεύουν καὶ τὰ κἄτερα μετὰ μεγάλου πλοῦτου.

1075 νότος βιαίος ἔσυρε πολλῶν ἡμερολόγων
 οὐκ ἤμπορουν τὰ κἄτερα νὰ ἐξέβουν νὰ παγαίνουν.
 ἄκουε μυστήριον θαυμαστὸν ἀπόρητον μεγάλον,
 καὶ θαῦμα πανεξαίρετον μεγάλου Ἀχιλλέως,
 πᾶς ἄνθρωπος εἰς λογισμὸν πλῆττει ἐξεθαμβεῖται./

1080 ὅταν ἀπέκτειναν εὐθὺς τὸν μέγαν Ἀχιλλέα,
 οἱ Ἑλληνες ἐζήτησαν τὸ σῶμα νὰ τὸ πάρου,
 ζητοῦν το τάχα δωρεὰν μετὰ τιμῆς νὰ ἀψοῦν.
 χρυσοῦν κιβούριν ἔποικαν οἱ Τρῳῆες ἐκ τοῦ κἄστρου
 τὸν Ἀχιλλέαν ἔβαλαν μετὰ τιμῆς μεγάλης.
 1085 ὀρίζει γὰρ ὁ βασιλεὺς ὁ Πρίαμος τῆς Τροίας
 ἄρχοντας πλοῦσιους καὶ πτωχοὺς μικροὺς τε καὶ μεγά-
 λους,

νὰ ἀκολουθήσουν λυπηρὰ τὸν μέγαν Ἀχιλλέα
 ἔξω τῆς πόρτας νὰ τὸν πᾶν καὶ νὰ τὸν παραβγάλουν
 μίλιον ἐν λυπητικὰ καὶ νὰ τὸν ἀποθέσουν,
 1090 νάλθοῦν οἱ ἔξω Ἑλληνες, πάλι νὰ τὸν ἐπάρουν,
 διπλῶς τὸ ἐπεπλήρωσαν κέλευσιν βασιλέως,
 μέλανα σκῆπτρα ἐσήκωσαν καὶ παρεβγάλασιν τον,
 ἠκολούθησε καὶ ὁ Πρίαμος μὲ ὄλους τοὺς υἱοὺς του,
 μετὰ τιμῆς καὶ παρρησιᾶς καὶ δόξης τῆς μεγάλης.

1095 ἔξω τοῦ κἄστρου πᾶσιν τον μὲ πένθος ἄξιον θρήνου,
 ἐπέθηκαν καὶ ἀφῆκαν τον, ἐγύρισαν ὀπίσω.

f.31v πᾶσιν θρηνοῦν / οἱ Ἑλληνες, ὅπᾳν εἰς τὸ κιβούριν,
 κραυγὴν μεγάλην πολεμοῦν στὸν μέγαν Ἀχιλλέαν,

post 1079 vac. 3 linn. //

ὅλον τὸ πληθὺς τοῦ λαοῦ μελάνας ἐφορέσαν,
1100 ἐκ βάθους θρήνους πολεμοῦν ἀπὸ καρδίας θαυροῦν,
βάνουν τον εἰς τὰ κότεργα, πᾶν τον εἰς τὸ ξαμίλιν,
τάφον μεγάλον ἔκαμαν καὶ τοῦμπαν ἐτοιμάζου
ἐπέθηκαν κ' ἐθάψαν τον μετὰ τιμῆς καὶ δόξης.
ἐγύρισαν τὰ κότεργα πάλιν εἰς τὴν Τρωάδα.

1105 καὶ πάλι ἄς ἀρξώμεθα στὸν πρωτινὸ μας λόγον,
ὡσὺν ἐπῆραν οἱ Ἕλληνες τὴν δυστυχὴν τὴν Τρώαν.
ἐφθειραν, ἐχαλάσανιν, ἠφάνισαν εἰς τέλος.

ἐμίσευσαν οἱ βασιλεῖς μετὰ ὅλα τὰ φουσσάτα,
ἐμίσευσαν τὰ κότεργα καὶ βούλουνται νὰ πᾶσιν.
1110 καὶ ἄκουσον θέαμα φορικτὸν, ἀπόρητον, μεγάλον,
ὥσπερ ἐπροεγράψαμε, ὁ νοῦς σου νὰ θαυμάσῃ.

ἐμίσευσαν τὰ κότεργα, βούλουνται νὰ παγαίνουν,
ἤλθε βιαστὸς ἄνεμος νότος σκληριὰ μεγάλῃ,
ἐρράξασιν τὰ κότεργα στὴν τοῦμπαν τοῦ Ἀχιλλέως,
1115 πολλὰς ἡμέρας ἔκαμαν ἀπὸ καιροῦ τοῦ νοῦτου. /

f.32r

βλέπου καθ' ὅπου δνειρον πολλοὶ ἐκ τῶν κατέργων
βλέπου τον μέγαν Ἀχιλλέα, πρὸς τούτους προσκωλύει,
βλέπου τον τάχα αἰσθητὰ, ἀλλήλως συντυχαίνουιν,
καὶ λέγει τους ὁ Ἀχιλλεύς, ἄρχοντες τῶν κατέργων.

1120 ἄρχοντες, ἀρχοντόπουλα, συντρήθοι, στρατιῶται
ἂν θέλετε εἰς τοὺς τόπους σας χαροποιῶς νὰ πάτε,
τον Πάρι καὶ τὸν Πρίαμον καὶ ὅλον του τὸ γένος
ἔκχεε το, τὸ αἷμα τους, στὸν ἔδικόν μου τάφο,
ἀπάνω εἰς τὸν τάφον μου αὐτοὺς νὰ κατακαύσουν.

1125 ἔξυνοι νὰ ἐξίστανται νὰ λογισημαχοῦσιν,
ἐξύπνωδες νὰ θαυμάζονται οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι.
ἀλλ' ὅμως ἐπληρώσανιν τοῦ δνειρατος τὴν πράξιν,
καθίζουιν εἰς τὴν συμβουλὴν μικροῦ τε καὶ μεγάλου

1099 μελάνας) μὲν λάνας P / ἐφόρεσα P // post 1115 vac. 1
lin. //

ὁμοφονοῦν καὶ λέγουιν το, αὐτοὺς νὰ κατακόψουν,
1130 τὸν βασιλέα Πρίαμον μετὰ ὅλους τοὺς υἱοὺς του,
καὶ μετὰ τὰς θυγατέρας του ἀπάνω εἰς τὸν τάφον
τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ φορικτοῦ τοῦ ἀδικοσφαγέντος.

δένουν τους ἐκ τὸν τράχηλον ὅλους μετὰ ἀλυσίδι,
στὸν τάφον τοὺς ἐφέρασιν, τοῦμπαν / τοῦ Ἀχιλλέως,
f.32v

1135 τοῦ Ἀχιλλέως ὁ υἱὸς αὐτοῦς τούτους ἀνεῖλε,
τὸ αἷμα τάχα ἐκδίκησε μεγάλου Ἀχιλλέως,
θρηνοβολοῦ, θρηνολογοῦν ἄξιον πένθος μέγα.

τοῦ πένθους τέλος ἐποίησαν, τὰ κότεργα μισσεύουν,
ἀριμόδιον ἦτον εἰς αὐτὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἡ λύπη,
1140 ἄξιον ἦτον ἅπαντες αὐτὸν νὰ συνθρηνήσουν,
νὰ κλάψῃ ὁ κόσμος εἰς αὐτὸν νὰ λυπηθοῦν οἱ πάντες.

ποῦναι ὁ πλοῦτος Ἀχιλλέως; καὶ ποῦ ἔναι ἡ ἀνδρεία;
ποῦ ἔναι τὸ κἄλλος τὸ λαμπρόν; τὸ ἔτερον οὐκ ἦτον,
ποῦ ἔναι ἡ δόξα, ἡ τίμῃ; καὶ ποῦ ἔναι ἡ παρησία;
1145 ποῦ ἔναι τὰ ἀνδραγαθήματα, τὰ ἐφαίνοντα στὸν κόσ-

μον;

ἡ ἐπιδειξιδότητα ἡ θαυμαστή τὴν εἶχεν;
οὐκ ἐνετράφη ἔτερος ἀνατροπὴν τοιαύτην,
βασιλικὴν, εὐγενικὴν, μετὰ λαμπροφροίας,
ἀνοίξω σου τὸ πρόπυλον, ἀνοίξω σου τὸν τάφον,

1150 νὰ ἀνεντραλίζω, νὰ ἰδῶ τὸ ἀσπρόλαιμρόν σου στῆθος,
νὰ ἰδῶ τὰς λαμπροχάριτας δς εἶχες στὸν παρόντα,
μὴ νὰ γνωρίσω ἐκ τὰ πολλὰ ἥτε μικρὸν ἢ μέγα,
κλαύσω θρηνήσω εἰς ἐσὲν ἐκ βάθους τῆς καρδίας
καὶ συντρομάξω αἰσθῆσιν καὶ νοῦν ἀμεταθέσω,

1155 ἀπόρρητον καὶ ἐξαίρετον καὶ θαυμαστὸν καὶ μέγα
τὸν πάφωρικτον μυστήριον τὰ τοῦ φορικτοῦ θανάτου.
f.33r
ἔδδ μυστήριον πάφωρικτον, ἔδδ μυστήριον ξένον

πατε

1129 νᾶ) νᾶ τοι P // 1131 θυγατέρας) θηρας P // post
1132 vac. 1 lin. // 1151 εἶχε P //

- καὶ βάθος ἀνεύκακον καὶ ἀποριὰ μεγάλη,
οὔτε σοφὸς οὔτε ἄσωπος οὐ δύναται ἐρευνῆσαι
- 1160 νὰ παραστήσῃ ὀλίγον τὰ τοῦ φοικτοῦ θανάτου,
ἀφ' ἑξαίφνης ἔρχεται ὡς λέων καὶ ὡς δράκων,
τὴν δόξαν οὐκ ἐντρέπεται, τὸ μεγαλεῖον οὐ βλέπει,
τὸν ὑψηλὸν περήφανον προτίμησιν δὲν εἶδαι,
ὅλους περιωρεῖ τοὺς στὸν σκοτεινὸν τὸν "Αἰδην,
- 1165 ὅλους περιμαζώνει τοὺς εἰς μαυρισμένον τόπον,
ὅλους καταχωνεῖ τοὺς εἰς ἀπεράντους τόπους.

1163 ὁ ἐν δόδελ) δεύδελ p // post 1166 subscr. τέλος τῆς
τρωάδος ἀμῆν ἀμῆν ἀμῆν p

INDEX OF NOTABLE WORDS AND FORMS

ἀγαλματαῖος : -οι 381	ἀνδσυριμον : -α 317
ἄγουρος : -οι, 646, 973 ; -ους 593	ἀνατρέφω : ἐνετρέφη 1147 (cf. s. v. ἀποσώνω)
ἀγροικῶ : -ήσουν 751	ἀνδρειωμένος : 958; -ον 803, 956
ἀδέχομαι : -οονται 627	(bis)
ἀδικοσφαιγείς : -έντος 1132	ἀνεμοταράχισμα : 28
ἄερας : 124	ἀνεντραλίζω : 1150; -ίση 512, 687
αἱματία : -αν 76	
αἱματοχυσία : -αι 882, 902 ; -ας 950	ἀνήρ : ἄνδρας (nom.) 733, 959; ἀνήρ (acc.) 935
ἀκαταθήρητος : -ον 423 (cf. Kriaras, <i>Lex.</i>)	ἀνόλπιστος : -α 982
ἀκέρδης : -ον 496	ἀντάμα : 666
ἀλεντραλίζω : -ίση 509	ἀνταιῶς : 936
ἀλλάγιον : -ια 637	ἀντιλογίζω : -ίσης 100
ἀλλοιώνω : -οον 666; ἡλλοιῶθη- μεν 236	ἀντισκοτῶ : -εῖ 178
ἀλόφενος : -α 499	ἀντιφένγω : ἀντέφενγε 17 (cf. app.)
ἀλυσίδι : 1133	ἀξιοπρεπής : -έστερον 222
ἄλυσον : 1037	ἀπάνοιξις : -ιν 105
ἁμάδι : 447	ἀπάνω : 56, 107, 111, 112, 427, 467, 515, 606, 654, 778, 942, 1124, 1131
ἀμεταθέτω : -έσω 1154	ἀπανωφόριον : 606
ἀμέτε : 276	ἀπέξω : 475, 889, 987, 998
ἀναβάζω : -άση 11	ἀπέσω : 137, 360, 413, 715, 838, 996
ἀνακατωμός : 340	
ἀνακάτωσις : 521	ἀπηλογία : 257
ἀναπαύω : ἀναπαυθῆ 437; -ῆτε 276	ἀπηλογοῦμαι : ἀπηλογίθη 629
ἀνασάνω : -ῆ 437, 660	ἀπὴν : 361
ἀνασασμός : 815; -έ 735; -οῦ 317	ἀπλώνω : -εἰ 858; -σε 681 (im- per.)

- ἀπογεῦω : ἐπεγεύθηκεν 671 (cf. ἀρμενίζω : -ασιν 418
s.v. ἀποσώνω)
ἀποζαλίζομαι : -εται 431
ἀποζητῶ : -ῃ 1033
ἀποθαμμένος : 260
ἀποθέτω : ἐπέθηκαν 1096, 1103
(cf. s.v. ἀποσώνω)
ἀποκάντου : 810
ἀποκοτίζω : ἐπεκότισε 676 (cf. s.v. ἀποσώνω)
ἀπόκοτος : -ον 234; -α 694
ἀπολεσμένος : -ην 1071
ἀπολῶ : -οῦνται 929
ἀποπληρῶνω : ἐπεπλήρωσαν 1091
(cf. s.v. ἀποσώνω)
ἀποσπερῆς : 389
ἀποσώνω : ἐπεσώσασι 763 (cf. Manoussakas apud Richard, *Call.*, note on 1226 where ἐπέσωσαν is conj. for the reading ἐπέσασιν of L (and Kriaras, *Myth.*)
ἀποφασίζω : -ει 275; -σω 255; -οη 232; -σειν 207, 209, 227; ἐπεφάσισεν 704; -αν 215 (cf. s.v. ἀποσώνω)
ἀποχαιρετῶ : ἀπεχαιρέτησαν 279
ἀπλικεμένος : 848
ἀριφνητός : -ον 1052; -ες 620, 953; -α 896
ἀριφνισμός : -ον 486 (cf. app.)
ἀρμάδα : 482
ἀρματωμένος : -οι 1017
ἀρματώνω : -ει 757; -σε 703; ἥρματσαν 905, 906
ἀρμενίζω : -ασιν 418
ἀρχέζω : -ει 102
ἀρχόντισσα : -ες 121, 910
ἀρχοντόπουλον : -α 360, 363, 1120
ἄς : 128, 377, 898 (*bis*), 899, 934, 1105
ἀσπρόλαμπρος : -ον 1150
ἄστα : -ες 648
ἄτος : 1135
ἄτυχος : -η 441; -α 588
αὐθέντης : -τάδες 701
ἄφεντης : 252
ἄφεντος : 252
ἄφῆνω : -ουν 519; ἐφῆκεν 832 (cf. s.v. ἀποσώνω)
ἄφιρος : -όν 103, 352
ἀφιρωμένος : -ον 543; -οι 555
ἀφιώνω : -ει 970 (cf. app.)
ἄφότης : 671
ἄφου : 390, 873, 1070
ἄφούτου : 194, 429
ἄφράτος : -ου 397
ἄφῶ : 1161
βαμμένος : -α 638
βάνω : -ει 346, 536, 836; -ου (v) 159, 355, 534, 1008, 1023, 1101
-ουσιν 116
βγάλω : ἔβγηκα 742; -εν 907
βελοδιχοτομοῦμαι : -εῖται 518
βελουτός : -όν 604 (cf. Triant. *Lehnw.* s.v. βελουδο)
βλαντίζω : -ει 146 (cf. Triant. *ant. Lehnw.*)

- βραχιλόλι (v) : -ια 605 (cf. Triant. *ant. Lehnw.*)
βράχος : 422, 429
βρούχισμα : -ατα 118
βριαρόχειρ : 785
βρύση : -ας 192
βρυσίτζα : -ες 399
βυζάνω : -ου 159
γαλιότα : 412 (cf. Triant. *Lehnw.*)
γαμπρός : -όν 967
γεγεννηθείς : -έν 77
γιάλδος : -ός (v) 117, 129, 136, 266; -οῦ 414
γίνομαι : ἐγίνετο (v) 173, 579, 1043; ἐγίνη *Tz.*, 819; ἐγένε-τον 723; γένουν 322, 426, 440, 775; γένουσι 425; γένη 88, 163, 197, 522, 599, 1050; γένη-ται 1045; γένοιτο 860; γένα-μένη *Tz.*
γιοφύριν : 790
γκάστρι (v) : 725, 727, 751
γλυκασμός : -όν 697, 722; -ούς 578
γλυκοφιλῶ : -εῖ 314
γλυπτουμάργαρος : -ου 354
γλυτώνω : -ώση 341; -ώσουν 114
ἐγλύτωσεν 583; ἐγλύτωκε 426
γνώθω : -ει 861
γονατιστά : 682
γοργά : 304
γοργός (v) : 307, 377
γορθισμός : 397
γορθοκοπῶ : -οῦν 316
γορθικῶ : -ησεν 326; ἐγορθίκησεν 674
γυναικῶ : 861 (nom.)
γυρεύω : 567, 635 (*bis*); -ει 593
-ουν 231, 841; -σῇ 849; -σω 1055
γυρίζω : -ει 851; ἐγύρισαν 1096, 1104
γῦρον : 61
γύρωθεν : 66, 387, 501
δαμίν : 431 (cf. Trapp, *Dig. In-dex*)
δαμνίζικον : 434
δαυλίω : 27
δελιδίζω : 569; -εις 254
δελιοσκοπῶ : ἐδελιοσκοποῦντα 503 (cf. Φλωρ. 1572 K.)
δείχνω : -ει 626
δέν : 1163
δενδροκαρποφόρος : -ον 443
δεξιεύομαι : -εται 346
δεσμώνω : -ου 546
δηλώνω : -ει 72, 450; -ουν 76
διαβάζω : -άση 261 (cf. Andr. *Etym. Lex.*)
δίδω : -ει 42, 1163; -ουν 380 (cf. app.), 702, 732, 897
δικαστήριν : 112
δμιονκί : -ία 516 (cf. Andr. *Etym. Lex. s.v. δαμασκί*)
διπλότερος : -α 333
διπλοτριπλοανασασιμός : -οί 398

πάνφρικτος : -ον 1156,1157 έπιασε 171; πιάσε 681
 πανωρατός : -α 193 πιάσιμον,τό : 859,860
 παραβγάλω : -ουν 1088; παρεβγά- πιδεξιότητα,ή : 619 (cf. έπι-
 λασιν 1092 δεξιότητα)
 παραδαριμένος : -ον 143 πληθαίνω : -ει 892
 παραδιαβάζω : έπαραδιάβασαν πληρώνω : -ώσουν 697; έπληρώ-
 194 σασιν 1127
 παραμερίζω : -ουν 904; έπαρα- πολεμοκλονοδρόμος : 793
 παραμιμρόν : 1060 πολεμόκλονος : 173,785 (cf.
 app.)
 παρασκύβω : παρασκύπη 909 πολλογώ : 293
 παραστήνω : -ουν 214 πόρτα : -αν 911; -ας 907,998
 παρασύννω : 691; -εται 430; 1007,1088; -ας (acc.pl.) 1005
 παρασύρη 377 πούλι : -ιδ 56; -ών 59
 παραταγή : -ήν 614; -ές 488, πούπετε : 466
 594; -ός 1003 πουρνό : 277
 παρού : 750 πραγματευτής : 851
 πατέρας (nom.) : 741,749,764, πρατηρῶ : -εῖ 852
 768 προσκλώνομαι : -ουνται 644;
 πάρτημα : 675 προσηκώθησαν 914
 πατηματίτζιν : 678 προσκεφαλίδιον : 147
 πῶω : πᾶ 132,304,307,596,908; προσκέφαλον : 305
 πᾶμε 738,740,745; πᾶτε 1121; προσκωλύω : -ει 1117
 πᾶν 755,1088,1101; πᾶσιν προσωπόληπτος : -ου 204
 240,382,418,753,1095,1109 πρωτινός : -ό 1105; -ήν 877
 περιμαζώνω : -ει 1165; έπερι- πρωτοστράτορας : 642
 μαζώκησαν 880
 περιφανίζω : έπεριφανίστηκεν ρασιτικός : -όν 607
 951 ράσον : 609,615
 περνῶ : -ᾶ 325; -οῦν 911; έπέρνω ρέντα,δ : 936
 590 (cf. app.); έπερνούσαν 791 ρήγας : 564; -ός 538; -άδες 480,
 περπατῶ : 717; -εῖ 436,600,612, 481,526,530 *passim*; -άδων
 833,837 839,1016
 πέφτω : -ει 157 ρηγέων : 786 (cf. app.)
 πιάνω : -ει 858; -ουσιν 1021; ριζικόν : 632; -οῦ 531

ρούχα,τά : 638,760,836,854, σπίντιν : 154
 857,871 σταίνω : έσταίνου 243
 ρωτῶ : -ᾶ 447; -οῦσιν 447,627; σταλίζω : -ουν 137
 ρωτήσουν 292; ρωτήξουν 284 στέκω : -ει 615,977; -ομαι
 636; -ονται 298; έστεκόμεουν
 715; έστεκεν 498; έστεκαν
 501,918
 σάν : 159,356,673,701,957 στεργοαφιρώνω : -ουν 527,546,
 σαρδός : -οῦ 51,148 969
 σαρόωνυχογλυπταῖος : 55 (cf.
 app.) στιδ : -άν 391
 σέ : 438,587,756 στριγγίζω : -ουσιν 330; έστρίγγ-
 σεβαίνω : έσέβη 30,685,822; έ- γιζε 710
 σέβην 198; σέβη 703; έσέβησαν στριγοφωνάζω : -ουν 772
 413,996; έσέβηκεν 972 σύβαμα : -ατα 569
 σεμπαίνω : -ουσιν 524,761; έσ- συκάτιν : 268
 έμτησαν 997; έσέμτηκα 715; συμπολεμιστής : -ταί 834;
 έσέμτηκεν 167,340,613; έσέμ- -άδες 988
 πηκαν 1029 συνάγω : συνάσουσιν 385
 σεντουκόπουλο(ν) : 115,123,129 συναναδροφήτης : -τες 190
 σετοκόπουλον : 267 (cf. app.) συνανδρόφρος : -οι 202
 σηκώνω : -εται 434; -οῦνται συνδρηνῶ : -οῦσιν 447
 913,1002; έσήκωσαν 1092; ση- συνταγίζω : έσυνετάγηκες 100
 κωθῆ 564 (cf. Andr. *Etym. Lex. s. v. ταῖ-*
 σημάδι : 320 ζω)
 σιγόπληξις : 36 συντομεύω : -σω 691
 σιμώνω : έσίμωσεν 278 συντρομάσω : -ει 273; συντρο-
 μαξω 1154
 σκιρτησιμός : -οῦς 86,578,1005 συντυχαίνω : -ει 679; -ουσιν
 σκοτώνω : -αν 1026; σκοτώσουν 624; -ουν 527,1118; έσύν-
 383 τυχαν 528; συντύχη 270
 σκουτάριον : 941 συχνῶ : 184
 σμαραγδουμάργαρος : -ου 148 συχνοκαταφιλῶ : -οῦν 318
 σουσσάνιν : 941 σώνω : έσωσαν 763
 σπαθί(ν) : 858,942,943; -ία
 850,852 ταγίζω : -ουν 448

ταρσανάς : -ά 411
 ταῦτος : -ον 189,288,355,596
 τάχατε(ς) : 756,858,1001
 τελευθανατῶ : -οῦται 331
 τέντα : 810,853,867,877;-ες 488,857;-ας 1003
 τέτοιος : 249;-ον 469;-α 273
 τετραμέροθεν : 1023
 τεχθεῖς : -έν(γεν.) 81
 τζικουρίν : 142
 τζιμπούνι : 615
 τζιμπούνιον : 604,606
 τινάς (nom.) : 863
 τίποτε : 494,674
 τοῦμα : -αν 1102,1114,1134
 τοῦτος : 625(cf.έτοῦτος)
 τραπέζιν : 654
 τριγυρίζω : 630;-ει 602,612;-ουν 387
 τριγύρου : 146
 τριγύρωθεν : 224
 τριχάριν : 770;-ιοῦ 396,770
 τρυφισμός : -ον 655
 τυλιμένος : -ον 145
 τώρα : 255,262,276,718
 τωρινά (adv.) : 717
 ὑπαγαίνω : -ου(ν) 414,416,1001,1002
 ὑπάω : -ᾱ 945;-ᾱσι(ν) 228,280,417,576,761,867,904,1010;
 ὑπᾶν 405,406,576,1097
 ὑστερολογισμομαχῶ : -οῦν 727
 φανερόνω : -ει 37,72;έφανέρω-

νε 665;έφανέρωσε 589;φα-
 νερώση 32,34,42,45,689
 φανισμένος : -η 804
 φεγγάρι : 711
 φέρνω : -ει 154,155,212;-ου(ν) 142,877
 φιλοαγαλματατος : -οι 524
 φιλοατρονομιστής : -αί 525
 φορεσία : -ας 610
 φουσατοκλήνις : -εις 483
 φουσαδόν : 821,851;-ου 502,853,987;-ατα 521,535,575
passim
 φραμμένος : -ον 267
 φωνάζω : -ουν 329
 χαλερόνω : -ώση 898(cf.app.)
 χαλκήκορδο : 656,672
 χαροποιῶς : 1121
 χασδόν : 145
 χεῖρα (nom.) : 12
 χέρι : -ια 551,750
 χερῖζω : -ουν 177
 χρυσαφωτός : -ά 638
 χρυσιοασπροέλαμπρος : -ον 513
 χρυσάβουλων : -ατα 146
 χρυσεξομπλισμένος : -ον 604
 ψηλός : 55;-όν 423

INDEX OF PROPER NAMES

Αἶας : 785
 Ἀίδης : 1164
 Ἀλαμάνια : 786
 Ἀριστοτέλης : 181,457
 Ἀφροδίτη : 16,150,178,306,328, Ρόδος : 787 473,507,915
 Ἀχιλλεύς : 792,795,798 *passim*
 Ζελήνη : 473,476,507
 Ζελήνιος : 130,144,151 *passim*
 Σολομών : 182,458
 Βορησῖδα : 806
 Δειήφοβος : 978,980,985
 Τασός : 125(cf.app.),238,240
 Τλεπόλεμος : 787
 Τροῖα : τίτ.,2,9,13,14 *passim*
 Τρωάς : 1,29,242,285 *passim*
 Τρωῖλλίτες : 897
 Τρωῖλλοι : 874,890,906,1083
 Ἐρος : 713
 Ἰθήκα : 787 (cf.app.)
 Χροσῖδα : 813,815,825,828
 Χρύσης : 806,828
 Κακοτροῖα : 789,885
 Μενέλαος : 460,574,597 *passim*
 Μιτυλήνη : 126 (cf.app.)
 Ὀδυσσεύς : 787
 Ὀμηρος : 8,458,796,958,1058
 Πάντουρκλος : 973
 Πάρις : 167,169,173 *passim*
 Πελεύδης : 801
 Πλάτων : 181,457

MVSEVM TVSCVLANVM

Dansk Tidsskrift for Græske og Latinske Studier, udgivet af Foreningen Tusculum og Københavns universitets Institut for Klassisk Filologi.

Hver årgang omfatter 4 numre à 64 sider indeholdende artikler, anmeldelser, debatlæg og en løbende bibliografi over danske bidrag til græske og latinske studier.

Årgangene 1967-73 (Nr. 1-19) Udsolgt
 Årgang 1973/4 (Nr. 20-23) Kr. 40
 Årgang 1974/5 (Nr. 24-27) Kr. 50

Danish Journal of Greek and Latin Studies, published jointly by the Tusculum Society and the Institute of Classical Studies at the University of Copenhagen.

4 issues of 64 pages each are published yearly, containing articles (with summaries) in English, French, or German), reviews, and a current bibliography of Danish contributions to Greek and Latin Studies.

Vols. 1967-73 (Nos. 1-19) Out of print
 Vol. 1973/4 (Nos. 20-23) D. kr. 40
 Vol. 1974/5 (Nos. 24-27) D. kr. 50

OPUSCULA GRAECOLATINA

Tillæg til Museum Tusculanum. Priserne i parentes gælder for abonnenter på Museum Tusculanum.

Supplements to Museum Tusculanum. Prices in brackets are for subscribers to Museum Tusculanum.

Vol. 0 *G. Torresin* og *Ole Smith*: Bidrag til kritikken af den klassiske filologi. 32 s. 1975. Kr. 20 (Gratis / Free of charge).

Vol. 1 *Karsten Fris-Jensen*: Saxo og Vergil. En analyse af 1931-udgavens Vergilparallelles. Avec un résumé en français. 104 s. 1975. Kr. 30 (Kr. 20).

Vol. 2 *Saxostudier* (Saxo-kollokvierne ved Københavns universitet). Red. *Ivan Boserup*. 200 s. 1975. Kr. 35 (Kr. 25).

Vol. 3 *Peter Allan Hansen*: A List of Greek Verse Inscriptions down to 400 B.C. An Analytical Survey. 53 p. 1975. Kr. 25 (Kr. 15).

Vol. 4 *Resus*. En euripidisk tragedie. Indledning og oversættelse ved *Peter Oluf Brøndsted*. Under forberedelse / In preparation.

Vol. 5 *A Byzantine Iliad*. The Text of Par. Suppl. Gr. 926. Edited with Critical Apparatus, Introduction, and Indices by *Lars Mørgaard* and *Ole L. Smith*. 72 p. 1975. Kr. 25 (Kr. 15).

Abonnement og bestilling af enkelte bind: Subscriptions and orders for single issues should be sent to:

Museum Tusculanum
 Institut for klassisk Filologi
 Københavns universitet
 Fiolstræde 10
 1171 København K

Museum Tusculanum
 Institute of Classical Studies
 University of Copenhagen
 Fiolstræde 10
 DK-1171 Copenhagen K
 Denmark

Postgirokonto 5 25 25 20

Giro account 5 25 25 20